

Confabula

A PTE ÁOK Hallgatói Lapja

2002. 3. Szám

Könyvvadászat
Confabula Statisztikai Hivatal
Ők is emberek: dr. Battyáni István
A Medicina Halhatatlan Legendái:
Romhányi György

Vizsgaidőszak és egyéb téli sportok

CONFABULA

A Pécsi Tudományegyetem
orvostanhallgatóinak lapja

Főszerkesztő

Prépost Eszter
pRp@maffia.hu

Felelős szerkesztő

Vastag László
vasco@medstud.pote.hu

Olvasó szerkesztő

Muzsek Zsófia

Címlap:

Zubán D. Rafael / 3D, grafika
Penke József / Corel
Kalmár-Nagy András / technikus

Munkatársaink

Bátorka Krisztián
Domány Eszter
Lőcsei Zoltán
Markó Lajos
Meggyesi Róbert
Muzsek Zsófia
Solymos Andor
Szukits Sándor
Váncsodi József
Varga Ágnes
Zubán Dániel Rafael

Megjelenés időpontja:

2002. november

Szerkesztőség címe

7624 Pécs, Szigeti út 12.
Diákiroda, Confabula
Tel.:(72)536-000/1541
fax:(72)536-111

E-mail elérhetőség

confabula@webmail.hu

Megjelenik 1300 példányban

Készült a Pécsi Tudományegyetem
Általános Orvosi Kar nyomdájában

Tisztelt Olvasó!

Utolsókat rúgja bennünk a vénasszonyok nyaratól kapott D-vitamin raktár, s elközelget a vizsgaidőszak. Most dobunk nektek még egy mentőmellényt, mielőtt belesüppednétek a könyvek és másolt jegyzetek egykedvű rengetegébe.

A minap egy eszme-futtatáson nevettem, mely szerint csak nézőpont kérdése, hogyan vélekedünk a vizsgaszegzetről: az éltanulók csak annyit mondanak, direkt jó, hogy végre learathatják fél éves munkájuk gyümölcsét. :) Akinek nem inge, természetesen ne vegye magára. Zárom soraimat, mindenkinek sikeres vizsgákat, áldott karácsonyt és boldog új évet kívánunk! A februári viszontlátásra!

-vasco-

Tartalom:

EGYETEM

Ők is emberek	3.
Vizsgaidőszak és egyéb téli sportok	7.
A Medicina halhatatlan legendái	8.
Tények és félreértések	12.
Emlékezés	14.
Confabula Statisztikai Hivatal	16.
Re.: Rossz vicc	18.
Könyvvadászat	22.
Instruktor oldal	23.

KULTÚRA

Vena literatura	15.
Readme.txt	20.
Gastro oldal	26.
Webajánló	27.
Három írás	32.
Holdbűbáj	34.
Havi nowella	35.

SPORT

Bécs-Budapest maraton	24.
Jöttem, láttam, visszamennék!	25.

HUMSIRC

Sebészeti és lajhárok	30.
-----------------------	-----

REJTVÉNY

28.

Ők is emberek

Három éve indult cikksorozatunk célja, hogy bemutassuk az általatok ismert híres-hírhedt oktatókat, eddig többnyire ismeretlen szemszögből. Mostani számunkban Dr. Battyáni István Tanár Úrral, a Radiológiai Klinika igazgatójával beszélgettem...

Mesélne a diákveivéről?

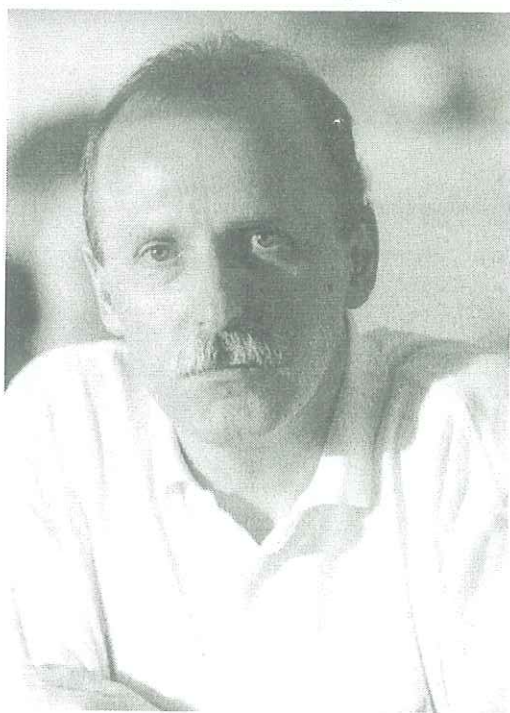
A Leőwey Klára Gimnáziumba jártam biológia-kémia tagozatra. Fiúként bekerültem egy leányiskolába, ahol negyvenen voltunk ezer lány mellett, így nagyon el voltunk kényeztetve. Nagyon jó tanáraink voltak. Lehetőséget kaptunk arra, hogy megmutathassuk, mire vagyunk képesek, nem csak a tanulásban, hanem a sportban is. Én magam is sportoltam. Felállítottunk egy kézilabda csapatot tornatanárunkkal, aki nagyon jó edzőnek bizonyult. Ezzel a csapattal aztán sorra megnyertünk mindent, a városi és megyei bajnokságot is beleértve, megverve a szintiszta fiúiskolákat is. Minden egyes mérkőzésen közel 500 fős lány szurkolótábor állt mögöttünk, ami elég nagy hajtóerőt jelentett. Abban az időben az iskolában még nem volt a fiúk számára elkülönített helyiség, és elsős szemérmes "kisfiúként" érdekes meglepetések értek, amikor az első alkalommal végére kellett mennem, vagy a tornaóra le kellett vetkőzni.

Természetesen mi sem voltunk "jobbak" a többi diáknál, nekünk is megvoltak az ún. "mellék-tanszékeink", amelyek a szórakozást szolgálták, mint a Rózsakert alatti borozó, ahol a lyukas óráinkat töltöttük.

Gimnázium után jött a dilemma, hogy merre tovább, műszaki vagy orvosi pályát válasszak-e?

Végül is testvérem (Battyáni Zita, aki jelenleg a Bőrgyógyászati Klinika docense) került először az orvosi egyetemre, és az ő lelkesedése segített a döntésemben, és elhatároztam, hogy én is orvos leszek. A felvételnél elegendő pontszámmal rendelkeztem a bekerüléshez, de az akkor érvényes értelmiségi kontra

fizikai dolgozók gyermekeinek felvételi aránya miatt, mint értelmiségi szülők gyermekét, hely hiányában elutasítottak. Mivel elsöre nem vettem fel, (és eredetileg sebésznek készültem) szerettem volna próbára tenni magam, hogy alkalmas lennék-e egyáltalán az ilyen jellegű munkára. Sikerült az Anatómiai Intézetben boncsegédi állást kapnom, ahol 2 évet töltöttem. Nagyon kellemes élmények kötődnek ehhez az időszakhoz. Talán azt is mondhatom, életem egyik legszebb szakasza volt. Mindamelllett, hogy lehetőségem volt az anatómia tanulásába belefolyani, kiváló embereket, személyiségeket ismerhettem meg (mint Flerkó Béla,

és Mess Béla Professzorok, de számos nevet felsorolhatnék még, de nem lenne teljes a névsor, ezért nem teszem), arról az oldalról, ahonnan diákként soha nem lett volna lehetőségem megismerni. Másrészt volt már fizetésem, és sok barátot szereztem az "egyszerű" egészségügyi dolgozók között, megismerve gondolataikat, átélve problémáikat. Nagyon sokat tanultam anatómiát, melyet a mai napig tudok kamatoztatni a szakmámban, a radiológiában is. Ahhoz, hogy meg tudjuk mondani, hogy valami kóros, ismernünk kell annak normál struktúráját is. A vizsgákról is nagyon sok barátom van, mert mint boncsegéd nem nézték ki belőlem annak idején, hogy

anatómia vizsgán meg tudom válaszolni a kérdéseket, ezért aránylag szabadon mozoghattam a boncteremben. Ennek meg voltak a maga trükkjei, ami persze azt feltételezte, hogy előtte nekem is készülni kellett.

Mi volt az első orvosokkal kapcsolatos élménye?

Gyermekkoromban volt egy borzasztó fogászati élményem. Fogínygyulladás miatt ecsetelésre kellett mennem. Az első vizsgálatkor ott volt velem édesanyám, de látva, hogy különösebb beavatkozásra nincs szükség, a második alkalommal már egyedül mentem. Hosszas várakozás után behívtak, leültettek a fogászati székbe, minden szó nélkül leszíjaztak, és amikor már mozdulni

sem tudtam, azt mondták, hogy "gyökércsúcs resectio" fognak végezni, amiről gyermekfejjel fogalmam sem volt, hogy micsoda. Senki sem kérdezte, hogy beleegyezem-e, vagy a szüleim beleegyeznek-e, hanem behívtak egy medikus csoportot, és egy óriásnak tűnő fogászati műtétet hajtottak rajtam végre, vésővel, kalapáccsal, és morbid humorral fűszerezve. Az orvos nevére ma is emlékszem, de nem tartom etikusnak közlését, mert azóta már meghalt, és valószínűleg saját egészségügyi ellátása alkalmával ő is megtapasztalhatta, milyen kiszolgáltatott érzés betegnek lenni. Az élmény rossz volt, de megtanította, hogyan nem szabad gyakorolni az orvosi hivatást. Ma már elképzelhetetlennek tartom, hogy ilyen megtörténjen. Saját betegeimnél is nagyon fontosnak tartom, hogy előre részletesen megbeszéljem velük, hogy mi és miért fog történni. Ha ezt a beteg tudja, akkor könnyebben elviseli a néha kellemetlen beavatkozást, könnyebben megbékél, és elfogadja sorsát. Ehhez azonban nem a pusztá, rideg, tényszerű közlés, hanem a megfelelő kapcsolatteremtő képesség, emberi hang, odafigyelés szükséges. A megfelelő kommunikációnak, a megfelelő orvos-beteg kapcsolatnak, a jelenleginél sokkal nagyobb szerepet kellene kapnia a gyógyítási folyamatban. Én ezt az utat próbálom követni, és remélem, hogy a mai hallgatók is ezt fogják tenni, és mindig látni fogják, látni akarják majd - a nagyon elanyagiasodott világunk ellenére is - az esendő embert.

Mi orientálta ezen felül az orvosi pálya irányába?

Egyet tudtam, hogy nem a humán tárgyak irányában szeretnék tovább tanulni, hiszen mindig is sokkal jobban érdekelt a fizika, kémia, biológia, mint az irodalom, és a verselemzés - tehát az a terület, ahol sok a szubjektív tényező - már kevésbé. Lehet, hogy ennek az az oka, hogy olvasmányaim bennem más érzéseket és gondolatokat ébresztettek, mint amit magyartanárom szerint hivatalosan éreznem kellett volna. Az irodalmat én a privát szférám részének tekintem, és nem törekszem ebben senkivel sem konszenzusra jutni.

Tanáraim a "reál" vonalon már az általános iskolától kezdve igen jók voltak, hittek a tárgyak fontosságában, és egyéniségükkel meghatározták azt az irányt, ahova

eljutottam. Hogy miért épp az orvosi pálya, azt nehéz megmondani, hiszen kisiskolás koromban sok minden akartam lenni, mikroelektronikai mérnöktől az állatorvosig. Az állatorvosi pálya, ahogy nagyobb lettem, és többet tudtam róla, egyre kevésbé tetszett, így maradt a humán orvoslás. Végső döntésem meghozatalához testvérem pályaválasztása, lelkesedése, valamint néhány kedvenc könyvem is nagy fokban hozzájárult.

Milyen TDK munkát végzett egyetemi éve alatt?

A Sebészeti Klinikán végeztem TDK munkát. Azt vizsgáltuk, hogyan befolyásolják a tumoros esetekben a közvetlen postoperatívan vagy perioperatívan adott, különböző cytostaticus kezelések. Érdekes, főleg

állatkísérleteken alapuló experimentális munka volt.

Hogy került kapcsolatba a radiológiával?

Negyedéves koromig állmomban sem gondoltam, hogy radiológus leszek, igaz addig nem is tudtam semmit erről a szakmáról. A kapcsolat a radiológia szigorlat után kezdődött. Abban az időben még másképp zajlott a vizsga, mint manapság. Eredményhirdetésre csak a vizsga végén került sor miután mindenki levizsgázott, és csak sejteni lehetett, hogy hányasra. A közös eredményhirdetés után, Kuhn Professor Úr (a Radiológiai Klinika akkori igazgatója), megkért hogy menjek be az irodájába, ahol "a vizsgán nyújtott teljesítményem, határozottságom, logikus gondolkodásom" miatt felajánlott egy

állást végzés után a Radiológiai Klinikán. Ez nagyon jólesett, de egyben nagyon meg is lepett, és hirtelen nem is tudtam, hogy mit válaszoljak, csak annyit mondhattam, hogy természetesen nagyon köszönöm, és megfontolom. Amikor IV. éves voltam, és már látszott, hogy sebészeti állás nem lesz, megkerestem Kuhn Professor Urat, aki tartotta szavát, és megkaptam a Radiológiai Klinikára meghirdetett egyetlen állást, amit a mai napig nem bántam meg. Az intervenció radiológia akkor kezdett kibontakozni, és bekapcsolódtam, a Horváth László Professor Úr (akkor még adjunktus) által vezetett angiographiás labor munkájába. Már akkor úgy gondoltam, hogy a katéter terápia sok nyitott sebészeti beavatkozás alternatívája lehet, és valószínűleg a jövőben a gyógyítás ebbe az irányba fog haladni. Ez nagyon lekötötte az érdeklődésemet, és úgy éreztem,

kielégíti a sebészeti manualitási igényemet is. Másrészt a radiológia "globalitása" az orvostudományon belül lenyűgözött, mert minden orvosi szakmát diagnosztikusan magában foglal, és ezek arányait a saját érdeklődési körömmel megfelelően ötvözhettem. A fentieknek köszönhetően maradtam a klinikán és csodálatos szakmai élményekben lehettem részem, hiszen olyan intervenciós radiológiai tevékenységet tudunk végezni, ami az országban egyedülálló és példamutató volt. Azt lehet mondani, hogy a Pécsi Egyetem angiographiás laborjából indult ki a Magyarországon alkalmazott legtöbb intervenciós radiológiai beavatkozás, amit országszerte ma már széles körben alkalmaznak.

Természetesen az oktatás is nagyon fontos szereppel bír az életemben, és hálás vagyok a sorsnak, hogy erre már a kezdetektől fogva lehetőséget kaptam. Az oktatás segít abban, hogy megmaradjak fiatalnak és, hogy tudásommal sohase legyek elégedett.

Milyen pozitív vagy negatív vizsgaélményekre emlékszik?

Kellemetlen vizsgaélményeim leginkább a teszt vizsgákhoz kötődnek, mert nem szerettem a személytelen, nem a logikai gondolkodásra épülő, vagy azt erősítő, csak a magoláson alapuló számonkérést. Tesztekből az első két évben volt bőven részünk. A III. évtől leginkább csak pozitív élményeim voltak, egyedül a politikai tantárgyakat nem szívteltük.

Az egyik csoporttársamnak gyógyszeratan vizsgán volt egy gyakran emlegetett élménye. Bement a terembe vizsgázni, és épp a kabátját kezdte levetni, amikor megkérték, hogy mondjon "d" betűs gyógyszereket. Kabátlevetés közben kb. hatot tudott felsorolni, "Többet nem tud?" - kérdezték tőle, "Most hirtelen nem jut több eszembe." - válaszolta, "Akkor ne is vetközzön tovább... köszönjük szépen." A pedagógiai hatás meg volt, ma is a "d" betűs gyógyszereket ismeri a legjobban...

Mesélne családjáról?

Nős vagyok, van két lányom. A nagyobbik 18 éves múlt idén nyáron, és a Babits Mihály Gimnáziumban angol tagozatra jár. Az én példámat látva, az orvosi pályát nem tartotta vonzóknak, mert túl sok áldozattal (éjszakákba nyúló munkával) jár. Valószínűleg

nemzetközi külkereskedelmi szakon fogja folytatni tanulmányait. Kisebbik lányom általános iskolás, hetedikes, 14 éves lesz. Nagyon jó kezűgyessége van, inkább humán érdeklődésű. Kicsit ellentétje annak, ami én vagyok, inkább a feleségemre hasonlít. Feleségem óvodapedagógus, óvodavezetőként dolgozik. Másoddiplomás manager végzettsége révén segítséget tud nyújtani azokban a munkáltatói kérdésekben, amelyek vezetői beosztásomnál fogva felmerülnek, és a napi gyakorlatban problémát okozhatnak. Pedagógiai képzettsége révén pedig oktatói tevékenységemben tud segíteni tanácsaival. Jól kompenzáljuk egymást, mert más az érdeklődési körünk. Nagyon sokat kell utaznom, ezért sokszor távol vagyok a családomtól, sok munkát viszek haza, rendszeresen éjjelig, egyig dolgozom az íróasztalom mellett. Ért már ezért kritika otthon, hogy sokat mutatom a hátam a családnak, régebben ugyanis az íróasztalom a fal felé nézett, azóta természetesen megfordítottam... A családi élet kiegyensúlyozottságát, és a megfelelő nyugodt otthoni háttérrel mindenél fontosabbnak tartom, és szerencsésnek mondhatom magam abban, hogy nagyfokú elfoglaltságom mellett is megvan a családnak harmóniája.

Mire büszke leginkább?

Szakmai részről arra vagyok leginkább büszke, hogy a radiológia országos helyzetében - úgy tűnik - sikerült a holtpontról elmozdulnunk, és a megfelelő irányba terelni a szakma jövőjét. A Magyar Cardiovascularis és Intervenciós Radiológiai Társaság elnökeként, nagyon sok munkám van abban, hogy az intervenciós radiológiai tevé-

kenységet Magyarországon is arra a helyre helyezük, ami a világon máshol már megilleti. Végre apránként, de megoldódni látszanak a finanszírozási problémáink, és sikerült a szakma különböző vezető egyéniségeivel konszenzuson alapuló közös együttműködés kialakításával országosan elfogadott szakmai irányelveket kialakítani.

Büszke vagyok arra, hogy amit az életben elértem, azért mindig keményen megdolgoztam. Természetesen nagyon büszke vagyok a családomra, két gyönyörű, okos nagylányomra. Nagobbik lányom bizonyos dolgokban már tanácsokkal is tud szolgálni. Meghallgatjuk

egymást, és adunk egymás véleményére.

Milyennek látja a mai medikusokat?

Sokszor elhangzik a médiában, hogy a mai hallgatók színvonala, tudása meredeken romlik. Én ezzel természetesen általánosságban nem értek egyet. Valóban, a mai fiatalság nem annyira kizsákmányolható, mint a mi generációnk, más az életfelfogásuk, de bennük is megvan a tudásvágy, amit új (mai) módszerekkel, elhivatottsággal és valós tudással lehet előcsalogatni. A hamis prófétát hamar felismerik, és nem udvariaskodnak, ha véleményt kell nyilvánítani, vagy ha egyszerűen csak csendben meg kell hallgatni valakit. Meggyőződésem, hogy ha a hallgatók olyan közegbe kerülnek, ahol jól felépített koncepciót, felkészültséget, végrehajtott ígéreteket látnak, érzik az elhivatottságot és a törődést, azt, hogy az oktató a mai kor adta lehetőségekkel képes szemléletet tükrözni, naprakész ismereteket átadni, akkor meg lehet nyerni őket.

Milyennek látja a jelenlegi oktatást?

Változónak látom. Egyrészt van egy dilemma az oktatástechnikai módszerek megválasztásában, másrészt az oktatásra nem jut túl sok idő, és nem is kellően honorált. Másrészt az az oktató, aki az idő múlásával nem bölcsőbb, mint tegnap vagy tegnapelőtt volt, azt nem fogják értékelni a hallgatók. Színvonalas oktatás egy általam elképzelt jó oktatóval nagyon időigényes. Ha valaki klinikai tevékenysége mellett nem hajlandó a szabad idejéből áldozni arra, hogy készüljön, és folyamatosan újítsa az oktatási anyagát és módszerét, az nem lesz jó oktató.

Szeretném, ha "hallgatóközpontúbb" lenne az oktatás. Sokkal pozitívabb, ha a hallgatót is aktív részese az oktatásnak. Többet kellene kérdezni, sokkal több feladatot rájuk bízni. A problémamegoldást kellene előtérbe helyezni. Ebben az interaktív rendszerben a hallgató jobban érdeklődik, könnyebben bevonható. Az, amit valaki problémaként megold, sokkal jobban megmarad. Ennek hátránya, hogy több időt vesz igénybe, ezért minden oktátónak el kell döntenie, hogy mennyi időt tud erre szánni.

Milyen változtatásokat tart szükségesnek?

Egyetemünkön rengeteg kiváló oktató van. Jelenleg Csernus Professzor Úr kezében nagyon jó helyre került az oktatási dékánhelyettesi feladatkör. Ő egy elkötelezett oktató, aki nyitott minden olyan új, igényes oktatási forma felé, amelyekről az előbbieken beszéltem. Bizom benne, hogy a későbbiekben ezekhez nemcsak az elhatározás, hanem a technikai feltételek is adottak lesznek. Fontosnak tartom a hallgatók visszajelzését, a feed-back rendszert is, hiszen ez nyújt tükröt tevékenységünkről. Ehhez azonban a hallgatóknak is fel kell nőniük, hogy egyéni sérelmeiktől mentesen, objektíven tudják oktatóikat értékelni. Nem biztos, hogy az a jó oktató, "aki odaadja a halat, hanem az, aki

Kedvencek:

Irodalom: Modern irodalom

Író: Merle, Örkény, Karinthy, Updike, Heller

Költő: Vörösmarty Mihály

Zene: Minden jó zene, rock, jazz, dallamos komolyzene

Étel: Mézes kacsaragú, Indiai csirke

Ital: Jó vörösbor (Portugál, Olasz, Californiai Villányi), narancs juice és gyümölcsitalok

Színészek: Mel Gibson, Bruce Willis, Demi Moore, Julia Roberts

megtanít halászni". Visszajelzés nélkül önelégültek lehetünk anélkül, hogy valaha rádöbbenénk hibáinkra. Ez olyan, mint az a futó, aki mindig meg akarja nyerni a versenyt, de ehhez mindig magában kell szaladnia. Sohasem tudja meg, mit is ér igazán. Vannak egyetemünkön nagy egyéniségek. Azt hiszem, hogy elég jól működő oktatást lehetne létrehozni, hiszen igen nagy emberi kapacitással bír a kar, amit fel lehet, és fel is kell használni.

Mit csinál szabadidejében, milyen hobbijai vannak?

Szabadidőm nagyon kevés van. A hobbim találkozik a szakmámmal, ez a számítástechnika és fotózás. Sokszor képes vagyok a munkából fáradtan hazaérve, este 11-kor komputergrafikát készíteni. Nem vagyok túl ügyes kézi rajzoló, ezért "ray-tracer" programot használok erre a célra. Leírom térben a látni kívánt képet, ezt berakom körülbelül egy oldalban egy script file-ba, és a computer ennek alapján megrajzolja a képet. Ezek általában fotorealistikus grafikák. Ez nagyon megnyugtató és kikapcsol. Egyszer egy pályázatra beküldtem az egyik grafikát, - melyet a Bécsi Művészeti Akadémián értékelt ki - és sikerült megnyernem az első díjat, ami egy hetes családi utazás volt Londonba. Sajnos, ami az utóbbi tíz évben kimaradt az életemből, az az aktív sport, és mozgás. Erre időt kell szakítanom.

Ön szerint milyen a jó orvos?

Az empátiás készség rendkívül fontos. Enélkül nem tudjuk felvenni a kontaktust a beteggel, és a problémájával. Pedagógiai érzék is kell, hogy megtaláljuk azt a formát, amellyel megszólítjuk, megközelítjük a beteget. Minden beteg más, az adott személyhez kell igazodni. Kell egyfajta önfeláldozás is, mert ezt elhivatottság nélkül nem lehet csinálni. Másrészt a jó orvost nem a pénztárcája, hanem a lelkiismerete hajtja. Természetesen nélkülözhetetlen a szakmai tudás, a beteg kapcsolat kialakításához szükséges érzék, állandó önképzés, tudásvágy.

Köszönöm a beszélgetést! További sikereket, és jó egészséget kívánok!

Vizsgaidőszak és egyéb téli sportok

NYUGODT KARÁCSONY, JÓ EREDMÉNYEKEL ?

Mikor elfogy a virgács, és nem sújthat már mivel az ég, jönnek az UV csekkek. Nem törvényszerű, hogy minden vizsgaidőszak ámokfutássá, és az idővel folytatott örült versennyé váljon. Van egy nagyon fontos dolog, amiről sokan elfeledkeznek: a hajszoltság-szagú karácsonyokat az ember soha nem tudja majd kiverni a fejéből. Ahogy a közmondás tartja: jobb félni a kék/rózsaszín fedelű könyvektől, mint megjedni.

A technika amellyel könnyen átvészeltetőek a decemberi vizsgák régóta köztudott: tanulni kell év közben és akkor sokkal könnyebb lesz - legalábbis ezt mondják a "tapasztaltabbak". Valóban, ez nem árt, de mi van akkor, ha ehhez a műhelytitokhoz december 6-án, Szt. Miklós napján jut hozzá az ember?!? Ez sajnos eléggé gyakori kérdés, de a túlélés művészete nem itt kezdődik, hisz nem egy ismerősöm végezte el úgy az egyetemet, hogy pár héttel a vizsgák előtt kezdett el készülni. Az orvosi kar talán épp emiatt különbözik sok más kartól, mert az az egyetem, ami elvégezhető kéthetes tanulással, annak semmi köze ehhez a karhoz. Itt a legjobb tanács, és sok oktató által támogatott módszer az, hogy precíz, és komoly időbeosztást kell készíteni, elmenni vizsgázni, és nem tologatni az időpontokat. Ezzel nem csak időt, pénzt, idegeket lehet spórolni olyan klassz elfoglaltságokra, mint pl.: a hógolyózás, hólapátolás... hanem edzettséget is szerezhet bárki a későbbi rendszerességéhez. (Ez a legtöbb munkahelyen igencsak hasznos és elvárt). Aki, a leginkább találóan szólva: *következetesen* tudja kezelni a téli vizsgaidőszakot,

annak nyert ügye van. Fontos az is, hogy aki nem holtbiztos a dolgában, ehhez az időhöz adjon hozzá még legalább egy UV felkészülést is, és akkor biztos, hogy nem számolta el magát. Amennyire nincs recept a továbbiakra, mert mindenki máshogy éli meg ezeket a történeket, legalább annyira felesleges a vizsgák előtt mások rémtörténeteit és különleges tanácsait hallgatni - óvja magát mindenki az extra stressztől, hatékonyságnövelő drogtól, nagymamáknak való agyserkentő-szerektől. Ez arany szabály.

A Karácsony is sokféle, igazán kultúrafüggő, de ami talán a legjobban jellemzi, az a meghittség, nyugodtság, béke és a szeretet. Azonkívül, hogy elfuserált vizsgaidőszakkal pont ezeket a ritka hangulatokat, érzéseket veszítheti el az ember, gyakran mások jókedvében is kárt tehet. A görcsös, feszült, ideges hallgatótól ugyanúgy nem lehet karácsonyozni, mint bármilyen zavaró tényező mellett. Igazán életbevágó lehet egy vizsga megléte, egyszerre fontos és halaszthatatlan a felkészülés, de a közös főzések-sütések, vagy csak az ajándékkeresések is odafigyelést, időt igénylő, nélkülözhetetlen feladatok. Ha a bevásárlási lázban izzó tömeggel együtt kapkodjuk le a polcokról a márkás holmikat, gyakran elvész a varázs - ez is megoldható előbb, és ettől talán az ajándékoknak is valósabb értéke lesz szemünkben. Ami a pedig leglényegesebb, hogy most a lelki oldalra is picit több figyelmet kell majd fordítani, másokra jobban odafigyelni, és egy ilyen nyugodt, megfontolt hozzáállással érdemes az ünnepek, a tél és a vizsgák felé fordulni.

A Medicina halhatatlan

A MESTER

Legendái

“Akinék eszmevilága végtelen, élete is azzá válik, és halhatatlan lesz övéinek emlékezetében.”

Romhányi György minden idők egyik legnagyobb professzora volt. Mind a tudományos kutatás, mind az oktatás területén legendává vált. 1951-1976. között a Pécsi Orvostudományi Egyetem Kórbonctani (Pathologiai) Intézetének igazgatója volt. Karunkon ma is számos kiváló oktató, és kiváló ember vallja magát tanítványának, olyanok akik szerették, és tisztelték. Nagyon szerény, visszahúzó egyéniség volt, ennek ellenére az előadóteremben magától értetődő természetességgel nézett szembe a nyilvánossággal. Lendületes, hatalmas sikerű előadásokat tartott. Laboratóriumában időnként késő estig égett a villany. Ilyenkor vagy olvasott, vagy éppen kutatott, megelégedkezve az idő múlásáról. Az 1960-as évek elején Pécssett, a végzős orvostanhallgatókat megkérdezték, hogy ki volt az az oktatójuk, aki egyetemi éveik alatt a legnagyobb hatást gyakorolta rájuk. A hallgatók 98%-a Romhányi Györgyöt jelölte meg. A szavazatok fennmaradó 2%-án sem akárhány osztoztak (Szentágothai János, Kerpel-Fronius Ödön, Környey István).

Romhányi Professzor 1905. szeptember 15-én született a Fejér megyei Száron, Reichenbach György néven. A Romhányi nevet később, 1935-ben vette fel József öccsével együtt, fivérük, Dezső csak 11 évvel később. A család többi tagja megtartotta a Reichenbach

nevet. Négy testvére volt: Dezső, Irén, Irma és József.

A szülők szerény anyagi eszközeiket gyermekeik magas szintű képzésére összpontosították. Bátyja, Dezső falusi orvos volt Etyeken. Öccse, József neves, kiváló gyermekgyógyász lett, míg nővérei a tanítói pályát választották. A szári Római Katolikus Elemi Iskolában kezdte tanulmányait, majd a székesfehérvári Ciszterci Rendi Szent István Katolikus Főgimnázium növendéke lett. Érettségi után a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem orvosi fakultásának hallgatója lett.

Gimnáziumi bizonyítványai “jó” tanulmányi átlagról tanúskodnak, melyek azt is mutatják, hogy a követelményeket megerősítés nélkül teljesítette, de kiválóbb tanulmányi eredmények teljesítésére nem vállalkozott.

Életpályáján utólag végigtekintve egyfajta sorsszerűséget fedezhetünk fel. Erről ő így vallott: “Az angol nyelvnek van egy sajátos kifejezése, mely egy szóban fejezi ki az utólagos előrelátást (serendipity). Ha visszanezünk múltamra, akkor nem nyomhatom el azt az érzésemet, hogy ilyen utólagos előrelátások irányították sorsomat.”

1923 szeptemberében a budai Duna-parton állt, és azon gondolkodott, hogy a Műszaki Egyetemre iratkozzon-e be, vagy az

orvoskارت válassza. Saját bevallása szerint valami mágnesszerű vonzalom hatására ment át a túlpartra, és iratkozott a Pázmány Péter Tudományegyetem orvosi fakultására. Egyetemi tanulmányait az 1927/28. tanévben fejezte be. Pécssett a nyugdíjazásakor történt interjúban így nyilatkozott: “Egyáltalán nem érdekelt a kórbonctan, azt tanították, hogyan kell vágni, és ezt

untam. De akkor új professzor jött. Balogh Ernő ... Nagyon szép előadásokat tartott. Az ő kedvéért vettem részt az Arányi boncolási versenyen is ... Megnyertem. Véletlenek adják az alkalmat, amelyek formálják az embert. Egy kórbonctani szigorlaton dőlt el, mikor vizsgáztatóm hívott az intézetbe. Szigorlat után szólt Balogh Ernő, hogy maradjak bent mellette, ha van kedvem. Szóval egy tanár inspirációjára történt, ahogy az általában lenni szokott. Nem akkor határoztam el, hogy az leszek. Én mindig csak egyet léptem, s így alakult." A "kitűnő" minősítésű kórbonctan szigorlat után Balogh Ernő Professzor meghívására 1928. szeptember 1-jén belépett a Pázmány Péter Tudományegyetem I. sz. Kórbonctani Intézetébe (már szigorlóként gya-

kornoki beosztást nyert), majd 1929. november 9-én orvosdoktorrá avatták. Ettől kezdve már kizárólag a pathológiának szentelte idejét és energiáját, élete végéig. 1931-ben már tanársegéd, 1935-től adjunktus. Akkori munkatársai, és a hajdani medikusok elbeszélései alapján

A két óriás beszélget (balra: Szentágothai János, jobbra: Romhányi György)

tudjuk, hogy Romhányi már akkor legendává lett. Korban, és tekintélyben nála jóval előrébb járó klinikus professzorok voltak kíváncsiak véleményére a kórszövet-tani diagnosztika terén, és még számos kérdésben. A medikusok tódultak az általa vezetett gyakorlatokra, és tantermi előadásaira.

Egész életében foglalkoztatta, hogyan lehetne a macroscopos készítményeket eredeti színükben megőrizni. Kifejlesztett egy kémiai eljárást, amivel a már elszíntelenedett készítményeknek vissza lehet adni természetes színüket.

Foglalkozott a szív fejlődésével is, amit az akkori tankönyvekből képtelenség volt megérteni. Modellkísérleteket végzett, hogy teljes mélységében átlássa ezt a csodálatos folyamatot. Eredményeit évekkel később publikálta.

A Magyar Pathologusok Társasága 1942. évi budapesti nagygyűlésén a pathologia történetében mérföldkőnek számító előadást tartott "Az amyloid submicroscopos szerkezetéről". Autodidakta módon sajátította el a polarizációs optika elveit. E módszer

alkalmazásával messze megelőzte korát, hiszen lehetségessé vált a submicroscopikus világba való bepillantás akkor, amikor az elektronmicroscopiának még híre sem volt. Ezekben az időkben ismerte meg feleségét, Szödényi Nagy Magdolnát, akivel 50 évig élt boldog házasságban. Házasságkötésük után 2 évvel, 1937-ben megszületett egyetlen gyermekük, Mária, aki laboratóriumi főorvosként dolgozik Pécsen.

A II. világháború utáni politikai intézkedések folytán egyik napról a másikra, 1946. július 1-jén elbocsátották állásából. Ezért alkalmi mezőgazdasági munkát vállalt, kukoricát kapált. Szerencsére testvérei, és barátai nem hagyták, hogy egy ilyen nagy ember valamilyen, hozzá méltatlan munkát végezzen.

1946. decemberében kinevezték a Szombathelyi Megyei Kórház Pathológiai és Laboratóriumi Osztálya vezető főorvosának. Itt, az elkeserítően szegényes helyzetű kórházból valóságos "kis egyetemet" formált. (Folyóiratokat szerzett be, bővítette a t e c h n i k a i

berendezést baráti összeköttetései révén, ill. barkácsolással.) A kórház szerény, egyasztalos boncterme megtelt étellel. A Romhányi vezette boncolások, és esetértékelések felértek egy-egy klinikopathológiai konferenciával. A medikusok oktatási szünetekben tanulmányútra jártak Szombathelyre.

Tanszéki elődjének, Entz Béla Professzornak nyugállományba vonulását követően foglalta el a Pécsi Orvostudományi Egyetem Kórbonctani (Pathológiai) Intézetének igazgatói székét 1951. október 16-án. Kedvtelenül érkezett Pécsre, és ez az érzése csak évek múltán változott meg, olyannyira, hogy 1955-ben még a távozás gondolata is felmerült benne. A személyi és anyagi feltételek itt sem derítették jobb kedvre. Pécsre hatalmas oktatói tapasztalattal érkezett, korszakalkotó tudományos eredményekkel. Viszont új volt számára, hogy először lett egy egyetemi intézet egyszemélyű vezetője. Intézetvezetőként ilyennek látta magát: "...Sokszor tévedtem az emberek megítélésében. Egyben nem tévedtem soha. A tehetség megítélésében."

Pécsen teljesedett ki mindaz, amit az eddigiekben

leírtak előrevetítettek. Tantermi órákon, és tudományos fórumokon tartott előadásai egyaránt feledhetetlen élményt nyújtottak a hallgatóságnak a zsúfolásig megtöltött előadótermekben. Előadásain a szakmai kereteken túlmenően erkölcsi, morális igazságok is elhangzottak, melyek szállóigévé váltak, és amelyek közül karunk jeles oktatói ma is nagy szeretettel, és tisztelettel idéznek. Ezek közül néhány:

“Szent alázat”

“A tanulás célja a tudás, a tudás célja a tett.”

“Az orvostudomány egy olyan nagyhatalom, amely nem tud semmit.”

“A tekintélytisztetlet gátolja a tudományt.”

“Beteg lelkek legjobb gyógyítói a szavak.”

“Az ember soha nem lehet olyan öreg, és nem tudhat annyit, hogy ne tanuljon többet.”

“A medikus is ember.”

“ A medikus o l y a n időmilli-omos, aki küzd a másodpercekért!”

“ A betegnek m i n d i g igaza van.”

“ A z igaz orvos az embert, a beteg

embert, a népet szolgálja mélységes szeretettel és alázattal.” (Trefort Ágoston)

“A holtak tanítják az élőket.”

A tudományról így vélekedett: “Fele játék, fele gyötrelém.”

Gyakori megszólítása volt: “Mondja mester!”

Legendák keringtek memóriájáról is. Volt tanítványait évtizedek multán is nevükön szólította.

Magával ragadó előadásain, a hallgatók év közben elsajátították az anyag lényegét, és ezen már csak csiszolgatni kellett a vizsgára való felkészüléskor. Mindig tudta, hogy az adott pillanatban, az adott hallgatóságnak mit, és hogyan kell mondani. Szigorú vizsgáztató volt, de a szigor mögött mélységes jóindulat rejtőzött, osztályozáskor lehetőleg mindig a jobbik jegy irányába billentve a mérleg nyelvét. A vizsgán általában jó eredmények születtek, mert a hallgatók quasi becsületbeli ügynek érezték, hogy alaposan

felkészüljenek, mintegy hálaként azért a feledhetetlen élményért, amit az oktatás révén nyújtott nekik.

Minden egyes publikációja minőséget képviselt. Nagy kár, hogy könyv írására nem vállalkozott.

Egyetemünk akkori rektora, Donhoffler Szilárd érleyes ösztönzésére nyújtotta be 1967-ben doktori értekezését “A kötőszövet sejtközötti állományának ultrastruktúrájáról topooptikai reakciók, polarisációs optikai vizsgálatok alapján” címmel. 1968. februárjában elnyerte a “tudományok doktora” címet. 1971 tavaszán a Kórbonctani Intézet a Dischka utcából a jelenlegi Elméleti Tömbbe költözött, amellyel soha sem tudott igazán megbékélni.

1975. decemberében sablonszerű levelet kapott az egészségügyi minisztertől, mely szerint 1976. június 30-ával bezárólag munkaviszonya megszűnik. A levél

végén annyi állt: “Az egészségügy területén végzett eredményes munkásságáért köszönetemet fejezem ki, további jó egészséget kívánok.” 25 éves professzori működése után ami-

Romhányi utolsó előadása 1976 májusában, már a Szigeti úti Elméleti Tömbben

lyen csendben érkezett, olyan csendben távozott. Tanítványa, Kelényi Gábor követte a professzori székben. Soha többé nem lépett be Intézetébe. Ennek ellenére igen aktív, és te- ékeny életet élt utolsó éveiben. 1985-ben óriási csapás érte, melyből nagyon nehezen állt talpra. Felesége váratlanul, gyors lefolyású betegségben meghalt. Csak nagyon nehezen tudta visszanyerni régi önmagát. 10 évvel nyugdíjazását követően így vallott önmagáról: “Rengeteg dolgom van. Járok nyelvórákra, azt nagyon komolyan veszem. Bejárok a kari könyvtárba, mert nem maradhat el az ember a szakmától, ott olvasom a folyóiratokat. Sok zenét hallgatok. Esténként meg főlésítélok a Mecsekre. Most legújabbán megkértek néhány orvostörténeti előadásra is. Így aztán pláne sok dolgom van. Az előadásokra készülni kell.” Számos szakmai kör versengett továbbképző és orvostörténeti előadásaiért, ahol mindig nagy szeretet és rajongás vette körül. Az

Egyetem felkérésére kedvcsináló előadásokat tartott felvételre készülő medikusjelöltek, és elsőévesek számára, bemutatva az orvosi hivatás nehézségeit, és lenyűgöző szépségét.

A várossal szembeni idegenkedés fokozatosan elkötelezett lokálpatriotizmussá alakult. A város legrangosabb kitüntetéseit is elnyerte. ("Pro Urbe", majd "Pro Civitate") Nemcsak tudományos köröknek volt ünnepelt tagja, de ismerősként üdvözölte a taxisofőr, a bolti eladó, és az utca embere is.

1982-ben (hozzá méltatlanul későn) a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választotta, melyet 5 év múlva a rendes tagság követett.

Romhányinak egyetlen ellensége volt csupán, az idő. Az idő, amely kérlelhetetlen múlásával versenyre kelt szárnyaló gondolataival. 1990 szeptemberében a Kórbonctani Intézetben, munkatársak gyűrűjében ünnepelték utolsó, 85. születésnapján. Az akkor készült fényképekről bölcs mosollyal tekint a világra, megbékélve az idő könyörtelen múlásával. "Romhányi számára a halál sem volt idegen, hiszen a halottak barátai, partnerei voltak, akiket egész életében az éltet titkairól faggatott." (Kádas István) Visszatérő gondolat volt számára már fiatal korától kezdve a szép halál gondolata, amelyet két formában képzelt el: Az egyik a hivatás teljesítése közben érkező halál. A másik "idős korban, egy kellemes ebéd után, kényelmes karosszékben elszundítani és többé fel nem ébredni." Élete utolsó napjaiban meglátogatta otthonában két tanítványa Jobst Kázmér, és Kádas István. A múlt szép

emlékeit idéző fényképekkel, írásokkal várta őket. Búcsúzkodás közben ennyit mondott: "Most nyugodtam meg végleg, hogy érdemes volt Szombathelyről eljönnöm Pécsre."

A Halál néhány nap múlva - 1991. augusztus 29-én - rohanta meg otthonában, de azt nem tudta, hogy már elkészt. A pestszentlőrinci temető családi sírboltjában helyezték örök nyugalomra, felesége mellé.

Tiszteletére a Magyar Pathologusok Társasága "Romhányi György Emlékérem" alapításáról hozott határozatot, amely kitüntetést csak kiváló pathologus kutató, és oktató nyerhet el, ugyanakkor lassan tíz éve annak, hogy karunkon a végzős hallgatók szavazatai alapján a legjobb előadó "Romhányi Emlékérem"-ben részesül.

Hátborzongató tisztelettel tekinthetünk végig ennek a kiváló embernek az életútján, akinek karizmatikus személyisége, életpályája példaértékű a jelen, és a jövő orvosai, kutatói számára.

-Solymos Andor-

Irodalom:

Kádas István: Romhányi György. A múlt magyar tudósai sorozatban. Akadémiai kiadó, Budapest 1995.

Degrell Péter: Dr. Romhányi Professzor Úr 1969. április 11-i egyetemi előadása Pécsen. Magyar Reumatológia, 1998, 39, 230-233.

Medicus Universalis: Dr. Romhányi György (1905-1991): 2000. 33. évf. 4. sz. 298.

Tíz szentencia

1. Zenéről írni olyan, mint építészeztől táncolni...
2. Aki az életet tréfának tartja, az gondoljon a poénra is...
3. Mire sorra kerültem, elfogyott a jó minőségű pacemaker. Azóta, mikor megölelem a feleségem, kinyílik a garázkapu...
4. Olyan csúnya voltam, amikor megszülettem, hogy a szülész a méhlepényt próbálta életre pofozni...
5. A teve egy rendkívül szívós állat: akár élete végéig is kibírja víz nélkül, sőt még utána is...
6. A mennyország klassz hely volna, ha nem kellene előtte szívinfarktust kapni...
7. Muszáj mindig megoldást találni? Nem élvezhetnénk kicsit magát a problémát?
8. Ha még rosszabbra fordulnának a dolgok, meg kell hogy kérjelek, inkább ne segíts többet!
9. Rögvest tudtam, hogy nemkívánatos gyermek vagyok, amikor a fürdőkádban a kenyérpíróval kellett játszanom...
10. A dzsungelben minden ehető. TE is...

Tények és félreértések

ÖSZTÖNDÍJ

Miért "késik" mindig az ösztöndíj?

Az ösztöndíjak kiszámolásához két dolgot kell ismernünk. Egyrészt a rendelkezésre álló keretet, másrészt a hallgatók egyéni átlagát. Amíg a dékáni vizsgák nem zárulnak le, amíg ezek eredménye nem kerül regisztrálásra, addig nem lehet a pénzt felosztani. Ezek ismeretében a keret, a Tanulmányi Osztályon egy

m e g h a t á r o z o t t algoritmus alapján kerül felosztásra, melynek eredményét, a megfelelő fórumokon hitelesíteni kell. Ha mindezzel megvagyunk, a T.O.-nak meg kell várni a következő – a GH által kijelölt - jelentési időt, és ekkor lehet küldeni az ösztöndíjak egyéni lebontott pontos összegét. Az utalásnak még ezek után is van egy kb. egyhetes átfutási ideje. (Azt hiszem beláthatjátok, hogy az októberi kifizetés egy hatékony csapatmunka eredménye). Ez alatt az idő alatt a pénz a "nagy egyetem" "nagy kalapjában hever", illetve forog, hiszen Gipsz Jakab ösztöndíját lehet, hogy konkrétan a Művészeti Kar egyik oktatójának kutatási pénzéből fizetik ki, és fordítva.

Milyen lehetőségünk van az összeg emelésére? Sajnos ebben a kérdésben nagyon kicsi a mozgásterünk. Minden hallgató kap az államtól havi (januártólmostmárcalántényleg) 9100 Ft támogatást. Ez az a bizonyos (hallgatói) normatíva. Ennek egy – a Térítések és Juttatások szabályzatban meghatározott - százalékát (80%) osztjuk szét ösztöndíjként. Ezt a 80%-ot lehet 1-2%-al ide-oda tologatni, csak nem érdemes,

hiszen ezt csak a szociális támogatás rovására lehetne megtenni. Tehát az ösztöndíjakon csak a normatíva emelésével lehet segíteni, ez viszont nem a mi asztalunk.

Miért nincs alapösztöndíj?

A törvény kijátszásával módunkban állna alapösztöndíjat ún. "húspénzt" osztani, de csak a már említett normatíva (ösztöndíj, szocitám, stb.) terhére. Tehát a pénz nem lenne több, csak máshogy osztanánk szét. Nem számítana az, hogy valaki milyen tanuló,

milyenek a szociális körülményei, mindenki kapna egy összeget, ami igazából senkinek nem lenne elég. Ez az összeg az "okosnak" nem jutalom, a "szegénynek" nem segítség, a "gazdag butának" nem oszt, nem szoroz. (Akinek nem inge, ne vegye magára.)

Miért vontuk egybe az ösztöndíjakat a karon?

A Kormány 51/2002. (III.26.) Korm. rendeletének 7.§ (2): "A tanulmányi ösztöndíj odaítélésekor – az abban részesülők körének és számának meghatározásakor – biztosítani kell, hogy az azonos vagy hasonló t a n u l m á n y i kötelezettség alapján elért eredmények

összemérhetőek és az így megállapított ösztöndíjak azonos mértékűek legyenek." Ezt a pontot ezerféleképpen lehet értelmezni, hiszen az "azonos vagy hasonló" a "minden vagy semmi" fogalmával vetekszik az általánosításban. Hasonlónak tekinthetjük a bölcsész kar és az orvosi követelményét, hiszen mind a kettő egyetem; de különbözőnek tekinthetjük egy évfolyamon belül a különböző gyakorlatvezetőkhöz beosztott hallgatók tanulmányi kötelezettségét; és ugyanígy nem összemérhető két különböző vizsgáztatónál szerzett azonos jegy sem. A fent említett kormányrendelet egy

másik pontja alapján elsősöknek az első félévben nem oszthatunk ösztöndíjat. Az ő normatívájuknak 80%-át az ösztöndíjban részesülők (felsősök) között osztjuk szét. Ez régen az összevonás előtt azt eredményezte, hogy az első félévben mindenkinek 1/5-öd, illetve 1/4-ed résszel magasabb volt az ösztöndíja, mint az előző félévben, attól függően, hogy orvosi, vagy fogászkiépítésben vett részt. Ez a különbség elhanyagolható volt, nem okozott felháborodást. A gyógyszerész szak bevezetésével azonban furcsa, váratlan helyzet állt elő. A második évben az akkori elsősök ösztöndíj része nem 4 illetve 5 évfolyam között oszlott meg, hanem az egészet a 2. évfolyam kapta, így az ő keretük nem ötöd résszel nőtt meg, hanem a duplájára emelkedett. Ez a helyzet nemcsak a többi szak hallgatóival szemben volt igazságtalan, hanem a következő évek másodéveseivel szemben is, hiszen az a tény, hogy ők az első gyógyszerész évfolyam, nem jogosítja fel őket arra, hogy a tanulmányi alapon elosztott ösztöndíjknál kétszer akkora kerettel gazdálkodjanak, mint a többiek. Mivel abban az évben az első kérdésnél változtattunk, elfogadtuk így a helyzetet, de Budán is csak egyszer volt kutyavásár. A következő félévben a problémát legegyszerűbben kiküszöbölő megoldást

választottuk, egységesítettük az ösztöndíjakat, hiszen egy kar, egy szabályzat, egy HÖK, egy Gólyatábor, egy Gólyabál, egy OC stb.

Mi lesz februártól?

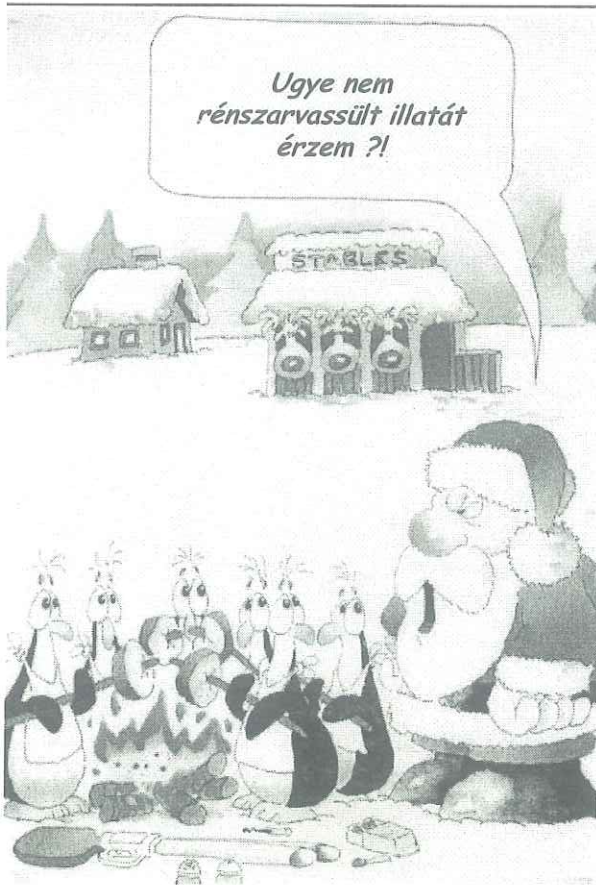
Természetesen ezzel párhuzamosan egy olyan program megírására kértük az informatikusokat, amely egységesen osztja szét az elsősök normatíváját a kar összes hallgatója között; de szakonként, évfolyamonként hasonlítja össze a tanulmányi átlagokat. Csernus professzor úr javaslatára ebbe a programba beépítjük azt is, hogy az egy elbírálási csoportba eső hallgatók max. 60%-a kaphat csak ösztöndíjat, ami a felső éveken megvédi a díjat az "inflációtól". (remélem érthető volt...) Mindez még csak elmélet. Amennyiben az új program olyan nem várt hibákat generál, melyeket az előzetes tesztelés alatt sem ismerünk fel, az utolsó pillanatban a Választmány döntése alapján visszatérhetünk az ideai rendszerhez.

Amennyiben úgy érzitek maradtak még fehér foltok az ösztöndíjjal kapcsolatban, személyesen vagy emailben várom észrevételeiteket.

-Meggyesi Róbert-

NYOLC LEGROSSZABB MONDAT ESKÜVÖN

1. Aki elkapja a művirág csokrot, hozza vissza, mert vissza kell vinnünk Marika néni sírjára.
2. És most halljuk Vangelistól a Tűzszekereket a veregyházi asszonykórus előadásában.
3. A hűtő, amit mi vettünk 40 ezerrel volt több a fritőzüknél, mégis két sorral előbb ülnek.
4. Tedd el jól a házassági anyakönyvi kivonatot, amikor Gizivel váltunk, négy napig kerestem.
5. Akarod -e Gabriellát házastársadul? Is.
6. Gyermekeim, a házasság nehéz dolog, többek között ezért mentem inkább papnak.
7. Csókoljátok meg egymást, de a nyelv a szájban marad!
8. Az itt megjelent Béla, László és Mariann házasságot akarnak kötni, kérem mégis, előbb gondolják át, hogy ki jött fél tizenegyre.

Emlékezés

Nehezen, könnyek között írom e sorokat. Előtte van egy kedves, mosolygós arc, fülemben cseng egy hang, egy felhőtlen kacagás. Többé már nem jön szembe a folyosón az a valaki, akihez mindezek tartoztak, többé már nem kiált utánam... Mert ez a valaki október 30-án meghalt. Ez a valaki, akit Szabó Jánosnak hívtak, akit én csak Jócónak szólítottam. Emlékszem, milyen morcosan nézett rám először, amikor ezt mondtam. És ezrével jutnak eszembe a vele kapcsolatos emlékek...

Sokan ismertük és szerettük, mert nem lehetett nem szeretni. Mindig mosolygott, mindenkihez volt egy kedves szava. Ha valamit megharagudtam rá, elütötte egy poénnal, és együtt nevtünk az egészen. Ha rossz kedvem volt, addig beszélt hozzám, közben végig kacagott, amíg én is mosolyra nem húztam a számát. Azt hiszem, nem is tudta, mit adott nekünk. Mindenkinek ott él tovább a szívében, aki csak ismerte.

Előtte vannak a közös vacsorák, beszélgetések, bulizások... Legutóbb az előző szám megjelenése előtt bejött hozzám a szerkesztőségbe, és elkezdte olvasgatnia félig kész anyagokat. Rászóltam: "Majd elolvasod, ha megjelenik!" Bár olvashatná... Senki nem gondolta, hogy ez történhet, hogy egy pillanat alatt így véget érhet egy ember élete. 23 éves volt, mindig vidám, jókedvű egészséges: Élsportoló volt, aki szeretett élni. Az utolsó

percig küzdött, könyörgött az életéért. Mindent elkövettek érte, mégsem tudták megmenteni. Mindannyian értetlenül állunk a történetek előtt. Hogy lehet ez? Miért pont ő?... Tesszük fel az értelmetlen kérdéseket, melyekre, tudjuk, nincs válasz. Nem is lesz

soha. De nem felejtjük, szívünkben tovább él. Az egyik barátjától hallottam az idézetet: "Élj úgy, hogy ne vegyenek észre, de ha elmész, érezzék hiányod." És valóban, milyen igaz. Amíg köztünk volt, hozzászoktunk, hogy mosolyog ránk. Sokan vagyunk úgy most is, hogy várjuk, hátha mégis szembejön a folyosón... Vagy ha látunk valakit, aki hasonlít rá, reménykedni kezdünk...

De az életnek mennie kell tovább, ha sajog is a szívünk, hiszen kitéptek belőle egy darabot. Egy darabot, melyet magával vitt. Kérek mindenkit, aki a barátja volt, aki ismerte és szerette, hogy még a fájdalom mellett is próbáljunk meg mosolyogni. Jussanak eszünkbe a kedves emlékek, az együtt töltött percek. Legyünk olyanok,

amilyennek ő is szeretne látni minket. Hiszen ha valaki, ő igazán gyűlölte a szomorúságot, az egykedvűséget. Emlékezzünk rá úgy, amilyen volt, jókedvű és mosolygós...

Jocó! Fájó szívvel búcsúzunk Tőled, de sosem felejtünk. Tovább élsz emlékeinkben és szívünkben. Nyugodj békében!

-Sofi-

Vena literatura

Szerelmi ciklus III.

Úgy csilingök hangod
rezdülő illatásán,
amint a szivdobbanást
feledés halott ajka
kapaszkodik a
lelket menekítő
utolsó sáhnajtásba.

A sötét égbolton
nyestelenül feszülő
csend kumuszából
bátortalanul emelik fel
fejüket a csillagvirágok
százazrei, hogy szívmukat
bontva az éjszakán
csorgassák a kelyhük
mélyén
ringó ezüst szerelmet.

Valahonnan hűvös érintését
szellő sodorja felém
ajkaidon virágzó vágyunk
illatát, majd patkók
pajkosságát idézve
hajamba tús
és végleg elmosva
bűb tenyereimből szárad
lángy hangú dallamát.

Szerelmi ciklus IV.

Ha most gesztenye-mosolya
szembogorod hűvös tükörét
a horgavás üzte szilaj
szikrák fodrozunk
mosolytalanná: én nem bánom.

Ha most zápor-neszezéstől bűbimet
báronnyá légytűs drága
hangod feledni rügyeket
fakasztó fűszerét és
sötét gomolya felhők
hőrgelémét szörnád
lehajtott fejemre,
kiad d: én nem szólnék.

Mert akkor itt lennél.
Én csak a máhórhálból font
koszorút tűznék jó illatú
hajad omib tengerebe;
ha fáznál: virágarcú
mezőket csendesen csekkol
szellőbe bűjtatnánk és
szomjamat Jsten igézte
hajnalok hűvös harmatával
álomra szerkesztem.

Vancsó József -

Confabula Statisztikai Hivatal

Egy jól sikerült buli után, a rehidratáció pillanataiban egy másfél literes ásványvíz mellett összegzést tartottunk magunkban, mint mindig: tényleg jól sikerült a tegnapi mulatozás? Mindenki túlélte? Nem lehetett rossz, gondoltuk, aki akarta, elfoglalta magát akár a büfében egy gin-tonic társaságában, akár a táncteremben egy hölgygel - elsütve pár csajozós dumát az "igen én is kívánlak" válasz reményében, és ha esetleg valaki kicsit magasra tette a mércét italozás terén, elpihenhetett a lépcsőn, vagy kivételes esetben, egy pihe-puha ágyikóban, már ha eljutott odáig. STOP! Álljunk csak meg egy pillanatra! Olyan dolog gondolkodtatott el, ami eddig soha. Természetesnek tűnhet, hogy pár emberke kiüti magát egy-egy ilyen egyetemista összeroffenésen. Normális ez? Nem szállunk el néha egy hangyányit??? Elvégre egyszer doktor bácsik és nénik leszünk, és majd nekünk kell elmagyarázni "Jóska bácsinak", hogy bizony - bizony nem ártana leszokni az agysejtek pusztításáról. Kíváncsiak lettünk, és úgy döntöttünk, csinálunk egy kis házi közvéleménykutatást alkoholfogyasztási szokásainkról. A végeredményt a táblázatban

láthatjátok, de azért néhány érdekességre felhívánk

figyelmeteket:

-Átlagosan 1000 Ft-ot költünk egy buliban alkoholra, de akad olyan is aki **15000 Ft-ot iszik el egy este.**

-Úgy néz ki elég sokan esnek áldozatul az egyetem szabadságának: A megkérdezettek **50%-a több alkoholt fogyaszt, mint középiskolában.** Bár lehet, hogy a korrall is változnak az ivási szokások.

-A fiúk figyelmét felhívnam arra, hogy gyakorlatilag **minden második medika könnyebben elcsábítható ittás állapotban, AMI NEM BAJ!**

-Bár - azt mondják- a lányok korábban érnek, a fiúk mégis átlagosan két évvel előbb "élvezik" a szesz mámorító hatását (rúgnak be, ha így jobban tetszik), de akadt olyan kirívó eset is, amikor ez **5 éves korban** következett be(igaz egy véletlen baleset folytán).

-csedofü-

Egy bulinak természetes velejárója az alkohol?	Igen: 46% Nem: 54%
Milyen rendszerességgel fogyasztasz alkoholt?	Antialkoholista vagyok: 11% Néha étkezéshez, illetve alkalomhoz illően: 22% Buliban egy- két pohárral: 43% Alkalmanként sárga föld: 22% Heti többször sárga föld: 2%
Mennyit költesz egy buliban alkoholra?	Átlagban: 987 Ft 50 fillér
Középsulihoz képest mennyi alkoholt fogyasztasz?	Kevesebbet: 15% Ugyanannyit: 35% Többet: 50%
Ha iszol, akkor milyen italt?	Sör, kisebb alk. tartalmú italt: 10% Bort: 21% Rövidet: 13% Mindent, változó: 56%
Könnyebben hódítasz (fiúk), ill. hódítanak meg (lányok), ha iszol?	ffi Igen: 41% Nem: 59% nő Igen: 46% Nem: 54%
Szerinted gólyatáborban mennyire dominált az alkohol?	Kevéssé: 25% Normálisan: 50% Túlságosan: 25%
Hány éves korodban rúgtál be először?	ffi : 14,6 év nő: 16,3 év
Az egyetemi bulik befolyásolják azt, hogy valaki később alkoholistává váljon?	Igen: 30% Nem: 70%

Re.: ROSSZ vicc

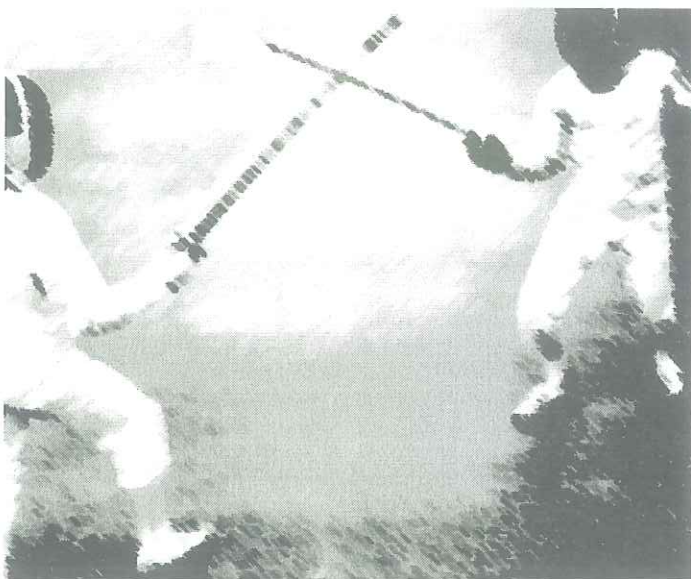
Tisztelt egyetemi oktatónk, Dr. Decsi Tamás "Rossz vicc" című, a Confabula előző számában megjelent cikkére szeretnék reagálni, amilyen röviden csak lehet. A vicc, ha jól emlékszem, azt a "poént" rejtette magában, hogy a Romániában az intelligens embert turistának hívják.

Jómagam IV. éves ÁOK-s vagyok, Erdélyben (ma: Románia) születtem és immár hetedik éve élek Magyarországon, de erre a viccre megharagudni nem tudtam, sőt elmosolyodtam rajta. Ennek egyetlen oka van, tisztelt Tanár úr, hogy a viccet mindig viccként kezelem és értelmezem. Nem láttam, hogy ez diszkriminatív jellegű lenne bárkire is, és idegengyűlölőnek minősítené a Confabula szerkesztőit. Én a jó és a rossz viccet csupán csak az alapján tudom megkülönböztetni, hogy a társaság nagyobbik része mekkorát derül rajta.

Azzal sem értek egyet, hogy az orvostanhallgatók és persze az érdeklődő tanárok számára készült lapban egy ilyen viccnek ne lenne helye. Mint említette, a sajtóban nyilvánosan ennél "rosszabb" viccek is elhangzanak. De nekünk, orvostanhallgatóknak ugye nem szabad, bár OKTATÓINK néha bizony durvabbakat is elsütnek, néha a BETEGEK előtt is, amit pedig én

nem mesélnék el otthon apróbb módosítások nélkül. Nem is tudom kiket minősítenek oktatóink ezzel. Meg ne haragudjon, nem Önre célok.

Ha arra gondol, hogy nekünk, eljövendő orvosoknak "intelligensebbnek" kellene lennünk, mint amazoknak a tömegsajtóban, és azoknak, akik csak onnan tájékozódnak, szintén diszkriminatívan hangzik; ezzel

a többieket, esetleg eljövendő betegeinket minősítjük, akiknek legtöbbször (sajnos?) nem Confabulát olvas. (Szerencsére skótokból viszonylag kevés van idehaza, mert akkor skót vicceket sem lehetne már mesélni.) (Ez mind csak sarkítva, persze).

Kérem, emlékezzen vissza diákéveire, az akkori viccekre.

Nem a viccektől függ milyen orvosok leszünk, ugye? Nem hiszem, hogy azok között egy hasonló sem volt.

Végül, ugyan ne cenzúrázzunk már minden viccet, és rögtön reagáljunk rá, ha nem tetszik. Küldjünk inkább jobbat helyette, kedves Oktatónk, olyat, ami SENKI számára (állatvédők: a nyuszika számára sem) lesz sértő és diszkriminatív. Gondoljunk bele, hány vicc felel meg ennek a kritériumnak. Kérem a szőke nők türelmét is!

-Hornyák Árpád-

8 OK, AMI MIATT JÓ ATOMERŐMŰ SZOMSZÉDSÁGÁBAN LAKNI.

1. Nincs szükség mikrohullámú sütőre, az ételt elég beletenni egy fazékba, és ha az erőmű felől fúj a szél, öt perc alatt ropogós.
2. A közeli tavacskánál télen is kellemes strandidő van.
3. Nem terem parlagfű, mert a gyakori tüntetések alkalmával mindet letaposzák a környezetvédők.
4. Háború esetén nem kell azon izgulni, hogy vajon minket is bombáznak-e.
5. Olcsó az ingatlan, mégse veszik meg németek.
6. Izgalmasabb a kertészkedés, és hatlábú kutyánkkal szerepelhetünk a Fókuszban.
7. Sose fogy ki a melegvíz.
8. Ha véget ér a tévéműsor, valamit akkor is sugároznak.

LEGROSSZABB MONDATOK, AMIT A LÁNY MONDHAT A FŰ SZÜLEINÉL ELKÖLTÖTT ELSŐ EBÉD ALATT

1. Amikor két néger pasassal éltem együtt, mindig kihűlt a leves.
2. Édesanyám jobban főz, de mivel felelősebb pozícióban van, mint a tiéd, kevesebb ideje jut rá.
3. Köszönöm, nem kérek bort, csak kocsmában iszom, és most úgyis onnan jövünk.
4. Nem is tudtam, hogy már vidéken is van kábeltévé.
5. Csak a szex köt össze minket, de azért kösz az ebédet.
6. Az előző pasim sokkal jobb volt, csak messze lakott, meg ellenezte, hogy eladjuk a gyereket Amerikába.
7. Laci azt mondta, hogy már ideje lenne ránk írtni a házat.
8. Nem, 17 éves korom óta már nem vagyok házas.

A 8 LEGROSSZABB MONDAT, AMIT SZAKÍTÁSKOR MONDHATUNK

1. Ne haragudj, amikor megláttalak, még nem tudhattam, hogy szoláriumban dolgozol.
2. Az az igazság, a végén már anyádat is jobban szerettem.
3. Tudom, hogy tíz év után fáj a szakítás, de Arsenal meccs van este a tévében, úgyhogy hello.
4. Biztos nem lettél volna rossz az ágyban, ha kipróbáljuk.
5. Tudod, azt szerettem meg a legjobb barátnődben, hogy mennyivel jobban megértette a veled kapcsolatos problémáim, mint te.
6. Ha akarsz, még utoljára ihatsz a jaffából, de csak a saját szívószálladdal.
7. A ruháiddal nem kell foglalkoznod, már tegnap kidobtam őket.
8. Kifizetnéd akkor a vacsorát?

Rádió 1

A legtöbb sláger!

15 sláger
minden
órában

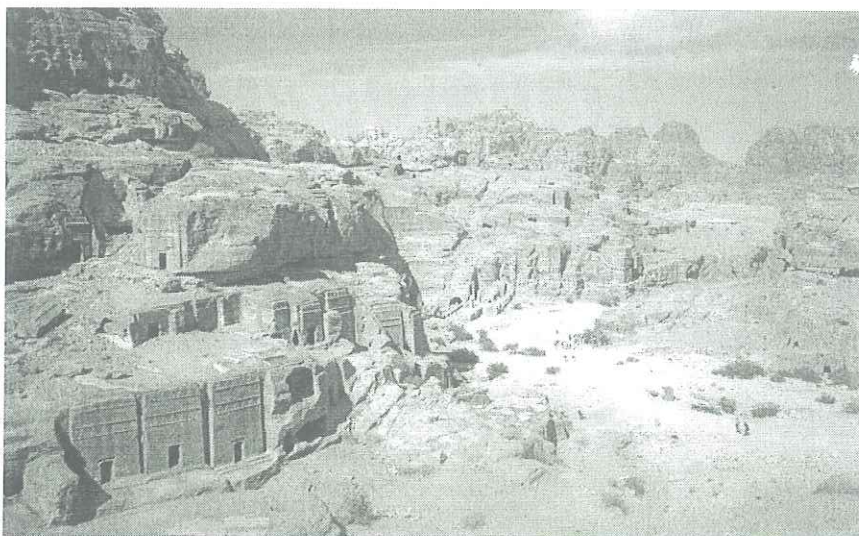
Pécs FM 90.6

Komló FM 99.4

Readme.txt

Ebben a számban egy ősi arab népet és kultúráját szeretném megismertetni Veletek. A nabateusok a mai Jordánia területén élő arámi nyelvet beszélő nép volt. Elnevezésüket Nebajoth-ról, Ismael fiáról Ábrahám unokájáról kapták, bár ez még vitatott, hiszen nagyon keveset tudunk erről a népről, és a velük kapcsolatos kutatások még ma is folynak. Az első írásos emlék Kr.e. 650-ből származik, amikor az asszír uralkodó Assurbanipal hadjáratot vezetett az általuk lakott területekre. A világtörténelemben akkor léptek be, amikor Antigonos Monophthalmos szíriai király (Nagy Sándor leszármazottja) sikertelenül próbálta Petrát meghódítani, azért hogy a tömjénkereskedelmet ellenőrizze. A Vörös-tenger partjának meghódítása után folyamatosan kirabolták az egyiptomi hajókat. Először a csak fosztogatták a karavánokat, később megvámolták őket, s mikor már elég pénzük volt, belekezdtek a kereskedésbe. Amikor az eddig kereskedelembe vezető délarábiai birodalmak hanyatlásnak indultak, több áru kereskedelme felett is átvették az ellenőrzést, például a mirha és a tömjén, de többek között az indiai fűszerek és a kínai selyem is nabateus kereskedők által jutott a Földközi tenger vidékére. A karavánútvonalak mentén kolóniákat alapítottak, így birodalmukat Velencéhez hasonló államként lehet elképzelni.

Kr.e. 200. és Kr.u. 100. között királyok uralkodtak. A legjelentősebb III. Aertas volt, ő hódította meg Damaszkuszt. Egy ideig ellen tudtak állni a római birodalom hódításainak, majd Róma szövetségesi lettek

és végül 106-ban Trajanus császár meghódította és a birodalom kolóniájává tette a nabateus területeket. Ezután is viszonylagos szabadságban éltek, tovább terjeszkedtek a Negev sivatagban. Palmyra lassan átvette a kereskedelmet, a kereszténység és a hellén kultúra

terjedésével pedig nyom nélkül eltűntek.

Vallás:

Egy négyszög alakú kőben látták a fő istenüket Dushara-t, mellette volt mindig al-Uzza istennő, akit egy kisebb kő szimbolizált. Ezeket a köveket Batylnak hívták, ami a héber Bet-El -ből származik, és

házi istent jelent, ugyanis azt gondolták, hogy ezekben a kövekben vannak jelen. Ezen kövek közül sok a szószoros értelemben az égből hullott, ugyanis meteoritok voltak. Közülük a legismertebb a Mekkában található Kába kő, amit a muzulmánok is tisztelnek. A nefesh kövek kúp vagy ember alakúak voltak. A szó arámiul test és lélek egységét jelenti. A nefesh a halottra való emlékeztést segíti egy síremlékben vagy a szabadban.

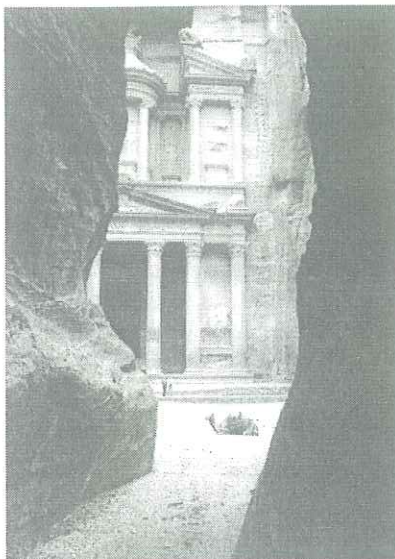
Mezőgazdaság:

A Negev sivatagban olyan területeket is képesek voltak megművelni, ahol ma nem tudnak mezőgazdasági termelést folytatni. Nagy gátakat építettek, és bonyolult csatorna-rendszereket hoztak létre a vádik (időszakosan működő folyók medre) körül. Teraszos művelést folytattak. Ennek lényege az volt, hogy a lejtőkről a víz folyamatosan folyt az egymás alatt levő teraszokra, így mindegyik teraszon annyi víz volt, amennyi szükséges, a maradék az alsóbb teraszokra jutott. A lejtők felső részét lesimították, így a víz nagy sebességgel haladt a teraszok

felé, ahol lelassult és lerakta a magával hozott termékeny talajt. Búzát, árpát, szőlőt és olajbogyót termesztettek. Nagyon híres volt a borászatuk.

Petra: A nabateusok által épített várost a világ nyolcadik csodájának szokták nevezni. Kettős funkciója volt: egyrészt hatalmas város, másrészt pedig temető. A Rómaiak hódítása után a birodalomhoz lett csatolva, fórumot, fürdőket, színházakat építettek. A kereskedelmi jelentőség elvesztésével teljesen elnéptelenedett, és csak a helyi emberek tudták, hogy hol van. 1812-ben Johann Ludwig Bruckhardt svájci kutató fedezte fel újra Európa számára. A város egyetlen bejárata az 1200 méter hosszú, helyenként 80-100 méter magas sziklahasadék a Siq, amit a természetes erózió hozott létre. Itt húzódtak a várost ellátó vízvezetékek.

A Siq-ből kilépve megpillanthatjuk az *el-Kasnehet*, a 40 méter magas és 28 méter széles kincsesházat. Az épület valójában egy sír, neve abból a legendából származik, hogy a homlokzaton lévő 3,5 méter magas urna (amiben valójában egy király hamvai találhatók) kincseket rejt. A kincsesház után jutunk le a völgybe, ahol homokkőből kifaragott festett sírokat láthatunk. A festéseket már elmosta az eső, és ez a homokkőbe beleivódva páratlan látványt nyújt. A város egyik magas pontján található egy áldozati tér, ahonnan gyönyörű a kilátás, innen látható Áron, Mózes testvéreinek sírja is.

Szóval ha egyszer eljuttok Jordániába, Petrát feltétlenül nézzétek meg!

-sZs-

Semmiképpen ne vegyétek meg a japán TDK együttes kazettáját! Végighallgattam, teljesen üres!

A természet igazságos:

Aki vak, az jobban hall.

Aki süket, az jobban lát.

Akinek rövidebb az egyik lába, annak hosszabb a másik.

A kisfiú meglát egy cowboyt hatalmas kalapban, lábszárvédővel, bőrmellényben és edzőcipőben. Meg is szólítja:

- Cowboy bácsi, miért van ilyen nagy kalapod?

-Azért kisfiú, hogy ha lovagolok a tűző napon, ne égesse a nap az arcomat, és akkor is jó, amikor lefekszem és az arcomba húzom.

-És miért van bőrmellényed?

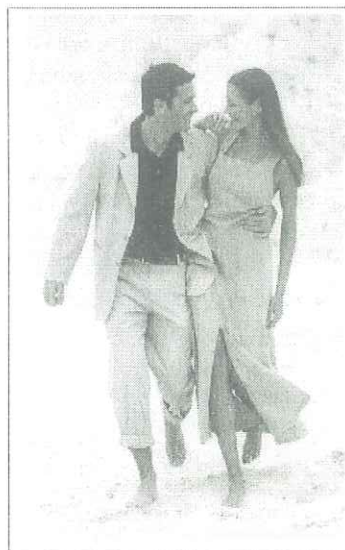
-Mert jó sok zseb van rajta, és elférnek benne a holmijaim.

-És miért van bőr lábszárvédőd?

-Hogyha lovagolok a kaktuszok között és a bozótban, védje a lábszáramat tüskéktől.

-És miért vagy edzőcipőben?

-Hogy ne nézzenek kamionsofőrnek.

FÉRFI - NŐI DIVATÁRU

ÖLTÖNYÖK, ZAKÓK, NADRÁGOK
MÉRET UTÁNI KÉSZÍTÉSE

PÉCS KERESKEDŐKHÁZA
RÁKÓCZI U. 46.

06-20/552-2573

BEST

Diákoknak 10-20 % kedvezmény

TABOO

Könyvvadászat

A karunkon uralkodó "könyvproblémák" rendezése érdekében szeretnénk a HÖK keretein belül néhány új lehetőséget teremteni nektek. Első lépésként készítettünk egy felmérést, a könyvek áairól, valamint azok beszerezhetőségéről (a munkát Eörsi Dániel végezte). Szeretnénk a jövőben az albéretes rendszerhez hasonló lehetőséget biztosítani a könyvcsere mind papíron, mind interneten. Szeretnénk továbbá az intézetek, klinikák vezetőit olcsó, könnyen beszerezhető és könnyen tanulható jegyzetek megírására buzdítani. Amennyiben használható ötletek van a témában, várjuk észrevételeiteket

-Meggyesi Róbert-

Elsős koromban megkaptam a tankönyvek listáját, és jó középiskolás rutinnal meg is vettem valamennyit (mert ami kötelező, az kötelező, ugye), rendesen megterhelve a családi költségvetést. Aztán kiderült, hogy a Damjanovich-féle fizikakönyv nem az igazi, és a Tájéanatómiát sem annyira nekem írták (vagy ha mégis kell, megvan a könyvtárban), és elhatároztam, jövőre

hagyom, hogy tudjanak otthon sajtót venni. Úgy gondolom, tanulni könyvtári-, vagy kölcsönkönyvből is nagyszerűen lehet, megvenni azt érdemes, ami jó, ha fenn van egy praktizáló orvos polcán. Hasznossá pedig nem a benne levő adatok miatt válik, mert azok jó része úgyis érvényét veszti, hanem a tudomány szemlélet teszi évtizedeken át is használhatóvá egyik-másik könyvet.

Ha úgy döntesz, kell neked egy könyv, azt megveheted felsőbbévesektől (volt is ilyen könyvvásárló alkalom a HÖK szervezésében, lesz is minden év elején), ilyenkor olcsóbban megúszod, csak a gyűródésekért,

beleírkálásokért senki nem vállal felelősséget. Másik lehetőség, hogy könyvesboltokban nézel utána, Pécssett kereskedelmi úton leginkább az alagsori jegyzetboltban, vagy a Medicina boltjában a Ferencesek utcájában lehet orvosi tankönyvet venni. Egy-egy könyvünk, főleg amelyeket más karok hallgatói is használnak (Anatómia, Élettan, Pszichológia) más boltokban is megvannak. Utánanéztünk az áraknak, mert nem mindig egyeznek.

Egyik-másik alapvető tankönyv, mint a Molekuláris Sejtbiológia (Szeberényi), a Patológia (Kumar-Cotran-Robbins) nem kapható, az Orvosi Élettan Tankönyvére (Fonyó) a jegyzetbolt előjegyzést felvesz.

A jegyzetboltban természetesen beváltható a jegyzetbón, amiből szerencsés esetben akár két(!) tankönyv is kitelik.

(Bölcsészhallgató- ismerőseim szoktak irigykedni, amikor megtudják, nálunk kétszer annyi a jegyzetbón értéke, mint náluk, de csak addig, amíg a könyvárakról fel nem világosítom őket.) A Medicinában korábban orvosi diákigazolvánnyal 10% kedvezményt kaptunk,

ma ez a kedvezmény már csak törzsvásárló-kártyához jár, amit viszont már nem osztanak.

Így, akinek nincs rengeteg pénze, annak marad az elavult, összefirkált könyvtári könyv, vagy utánanézhetsz budapesti antikváriumokban (de ott se lesz sokkal olcsóbb, ezt biztos állíthatom), vagy marad a vizsgaidőszakonként hatalmas vargabetűket leíró fénymásolt jegyzet, vagy a "Lajosnak ez megvan a 311-ben, nem tudom, odaadja-e".

-Eörsi Dániel -

Instruktor oldal

Nos, november 6-án elkövtük a gólyaavatót. Nagy örömünkre egész sokan eljöttek a gólyák közül. Az eseményt már többheti nagy készülődés és kemény munka előzte meg. Levetítettük a gólyafilmet, aminek az elkészítése nem volt könnyű. Először is meg kellett nézni a sok-sok órányi videóanyagot, majd kiválasztani azokat a részeket, amelyek jók, összevágni a stúdióban, zenét keresni hozzá... És ami a legszebb volt az egészben, hogy mikor már majdnem kész volt, hétfő délután elszállt az egész, és lehetett újakezdeni. De vigasztal bennünket, hogy teljes mértékben pozitív visszajelzéseket kaptunk, tehát nem volt hiábavaló.

Aki eljött, személyesen találkozhatott Fábry Sándor művész úrral is, alias Schiller Róbert első éves hallgatóval, na azt hiszem ő az, akit nem kell bemutatni senkinek. És persze mindenki kapott forralt bort és zsíros

kenyeret is. Nos ezek elkészítése sem volt kis dolog. Nem emlékszem, hány kiló kenyeret kentünk meg, na de nem volt ám könnyű rávenni a srácokat, hogy kést kapjanak a kezükbe, és ők is álljanak neki zsírozni, sózni, paprikázni. De sikerült, és el is készültünk nagyjából időben. A film és az "show" után következett az avató, ahol is egy rövid szöveget kellett elmondania a jelenlévő gólyáknak, majd megkapták a névre szóló "diplomát" és egy italt, melynek receptjét ne is kérdezzétek, mert az sajnos titok. :)

A hangulat fokozásaképp pedig még egy fergeteges bulin vehetett részt mindenki, akinek volt kedve, energiája. Nekem sajnos nem maradt... Azért bízom benne, hogy jól éreztétek magatokat. Remélem februárban újra találkozunk! Sikeres vizsgaidőszakot mindenkinek!

-Sofi-

Várj egy percet,
mintha valami lenne
az ajtómnál!

Bécs - Budapest maraton

Idén 13.-szor rendezték meg a Bécs- Budapest szupermaratoni futóversenyt. A tizenháromas szám mindenestre szerencsésnek bizonyult a Pécsi Tudományegyetem Orvoskara számára, hiszen most először sikerült csapatot indítanunk "POTÉS" színekben.

1989-ben a vasfüggöny lehullásakor fogant meg néhány pihent elme fejében, hogy milyen jó lenne futóversenyt rendezni, olyat, ami összeköti az osztrák fővárost a magyarral. Ha valaki sokallná a 350 kilométeres távot, indulhat ötödmagával váltóban. Így tettünk mi is: Avar Péter (GYOSZ II.), Kovalcsik Zsolt (ÁOSZ V.), valamint a végzetek közül Dr. Nagy Balázs Zoltán (Fog klinika.), Oláh Gábor (Börgy.klinika.), és Dr. Járai Gergely (BSKK). A verseny öt napján egy-egy futónknak 9,5 és 32,8 km közi távot kellett futni, minden nap négy szakaszra volt osztva, így volt lehetőségünk 1-1 napot pihenni a sok futás között. A rendezvény hangulatát és csapatunk hozzáállását jellemzi az a tény, hogy esténként parázs viták során tudtuk csak eldönteni, hogy másnap ki pihenjen, ugyanis senki sem akart! Hogy épeszű ember nem fut ennyit, pláne nem jókedvéből? Elképzelhető, a csapat neve: Agyficam (luxatio cerebri) mindenestre támpontul szolgálhat azoknak, akik nem ismerik egyikünket sem. És még nem esett szó az egyéni indulókról. A nemzetközi mezőnyben felsorakoztak a hazai legjobb ultrafutók: a tavalyi győztes Vozár Attila, a sokszoros címvédő Bogár János, Molnár Mihály, akinek még nem sikerült nyernie, de évek óta a dobogó közelében ólálkodik, vagy a Szaharát és a Himaláját megjárt Frank Tibor. Volt még néhány görkörös, és egy jó tucat kerékpáros induló.

Október 19-én fagyos sötét hajnalban indult meg a mezőny buszokra és autókra felpakolva Bécs felé. A korán kelő autósok igencsak csodálkozhattak, hogy hogy kerültek ekkora dugóba. Bécsben aztán elhangzott a Tűzszekerek jól ismert zenéje, és elindult a mezőny. Az iram óriási volt, a pénzdíjak, valamint a sajtó jelenléte évről évre arra ösztönzi a főbb sportszergyártó cégeket, hogy az ország legjobb atlétáit a saját címerük alatt állítsák csatasorba. Mivel nekem egy kanyi vasat sem fizettek, csak annyit mondom, hogy a pipa volt idén a

nyerő, nem a három csík. De az egyéni indulók sem kímélték magukat, az élmezőny sokáig vezetett a legtöbb, így ami váltónk előtt is. Pedig a második nap nem kevesebb, mint 115,6 km-t kellett legyőzni. Ráadásul az időjárás sem kényeztetett minket, esővel indult, amit jégeső követett, majd újabb eső jött, ráadásul elég erős szél is hűtötte az amúgy is didergő futókat. A harmadik nap kipróbálhattuk, hogy tudunk-e még gyorsan futni, hiszen az állomány az előző napinak csaknem a fele volt. A válasz egyébként: nem igazán, de megpróbáltuk. A negyedik napon az első szakasz érdemel említést, az az incifinci 14 km ami a görkörös levételére készítette a korisokat, valamint tolásra a gyengébb bringásokat. Hiába nem magas a Gerecse, de eléggé meredek. Az utolsó napra nem maradt más, mint Budakesziről befutni a Hősök terére, ezt a félmaratoni távot az egész csapat egyszerre indulva tette meg. A célban megint szólt a Tűzszekerek, ettől futkározott a hátunkon a hideg, én az utolsó kilométeren le hagytam Balogh Gábort, aki olimpiakon öttusázó (és világbajnok is). Az utolsó napokban több híres versenyző is tiszteletét tette, és futott pár kilométert a Hősök Teréig. A célban aztán a ragyogó napsütésben megvártuk egymást, vigyorogtunk, kezét ráztunk és örültünk, hogy együtt valami nagy dolgot vittünk véghez.

Hogy az egészsnek mi értelme? Tulajdonképpen semmi, csak már untuk nézni mások unatkozását a tévében. Dr. Blazsek József, akinek köszönettel tarozunk, mert minden követ megmozgatott, hogy elindulhassunk, azt állítja, hogy nem elégséges, ha tankönyvekből tanulunk az egészséges életmódról. Hitelesen az az orvos taníthatja a betegét, tágabb értelmezés szerint az egész társadalmat, egészséges életmódra, aki maga is így él. Na nem kell mindjárt Bécsből Budapestre futni, de egy kör a háztömb körül nem árthat.

Köszönettel tartozunk az Egészségügyi Minisztériumnak, a PTE ÁOK Medikus DSK-nak, a Dékányi hivatalnak, a PTE ÁOK Hők-nek az anyagi támogatásért!

-Dr. Járai Gergely-

Jöttem, láttam! visszamennek!

Elmúlt számunkban olvashattatok egy riportot Ferenci Kornéllal Ironmanes sikerei kapcsán. Nos, a sikerek azóta is csak folytatódtak! Íme egy beszámoló Ironman-ünk újabb élményeiről! Gratulálunk Kornél, csak így tovább!

HAWAII TUDÓSÍTÓNK JELENTI:

A következő sorok azzal a szándékkal íródtak, hogy Hawaii élményeim felidézése feledtesse egy kicsit a vizsgaidőszak sűrű, dolgos hétköznapjait!

Arra a szigetre sikerült eljutnom, ahol a paradicsom és a pokol egy helyen megtalálható. A nyugati oldal a pálmafák és a strandok végtelene, ám a keletin terül el a forróságtól izzó lávasivatag. Félelmetes, ugyanakkor gyönyörű is egyben.

Kicsit több, mint egy hetem volt a verseny előtt hozzászokni a 12 órányi eltolódáshoz, a rettenetes páratartalomhoz, és az agyvízforraló meleghez! A verseny előtti izgalmak, készülődés, edzés teljesen lekötött, így a sziget szebbik oldalát csak ritkán volt alkalmam megtekinteni. A verseny helyszíne a legnagyobb lávafolyás, ami a 1800-as vulkánkitörés alkalmával tette sivárrá a sziget észak-keleti oldalát! A versenyzők nap-nap után egyre többen és többen lettek, ami kicsit megrémített, hiszen a világ legjobbjaival aszalódtam együtt a napon.

A verseny előtti napokban kellett a szokásos regisztrációs procedúrákon átesnünk: felszerelés összekészítése, hivatalos biztonsági ellenőrzése, kerékpárok beállítása, rajtszámok felhelyezése stb.

Az egyik legemlékezetesebb esemény a nemzetek felvonulása volt, ahol büszkén vihettem a magyar zászlót, gondolva mindazokra, akik velem voltak lélekben minden nap! Jó érzés volt a tömegből egyszer elcsípni egy ismeretlen hangot: "Hajrá magyarok!"

Aztán eljött a nagy nap! Október 19. Ágyúlövés

dőrével indították a Konai öbölben az úszást. A versenyzők izgatottsága miatt az első pár száz méteren nagy volt a tülekedés. Szerencsémre csak pár rúgással és karmolással átvészeltém a jó pozíciók megszerzéséért folytatott harcot. Az előrehaladást a hatalmas hullámok is nagyon megnehezítették.

Következett a kerékpározás, amely rendhagyó módon egy kiadós esővel kezdődött. Ám ez nem jelentett felfrissülést, hiszen még inkább megemelte az amúgy is nehezen elviselhető páratartalmat! 30 kilométer megtétele után a nap melege ismét elviselhetetlen volt. Nem is sejtettem, hogy ez a megpróbáltatásoknak csak a kezdete. A 90. kilométernél félelmetes erejű szembeszél támadt! Ez a fordító után hátszelet jelentett, aminek segítségével az átlag sebességem ezen a szakaszon meghaladta a 70 km/h-t.

A futáshoz érve teljesen elfáradtam a széllel való harcban, de úgy éreztem: most vagy soha. Beleadtam minden erőmet! Viszont a sivatag legmelegebb része ennél is többet kívánt. Kisebb mélypont után összeszedtem minden tartalékomat, és a barátok, ismerősök biztatására gondolva futottam a cél felé.

A híres Ali'i Drive-on állt a befutókapu! Fantasztikus érzés volt egy ilyen nap után beérni a célba, arra a sok munkára gondolva, amit az utóbbi években befektettem!

Másnap a dobogón átvehettem a korosztályos harmadik helyért járó szobrocskát.

A 40 órás utazás ellenére frissen, széles mosollyal szálltam ki a repülőből!

Az igazán nagy meglepetés csak itthon várt rám: A szobába lépve megilletődve pillantottam meg minden jó barátomat!

Már csak ezért is megérte!

-Ferenci Kornél-

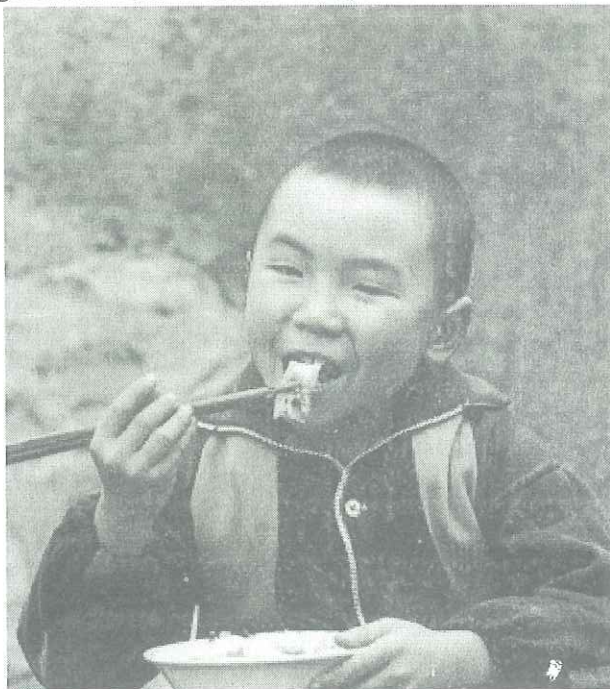

A csinos hawaii lányok...

Gastro -oldal

KÍNAI NAGY FALAT

Gyakorta vetődtem mostanság a Várady Antal utcába. Nem csak azért, mert arra kell menni orális medicina gyakorlatra, hanem mert nem is olyan régen nyílt ott egy kínai étterem, az Arany Folyó. Már az utca végéről észre lehet venni a szép színes kaput, arany sárkányokkal, mely mögött a gasztronómiai élvezetek bőséges tárháza húzódik meg. Ám az étterem a vizuális élményekben sem fukarkodik: a tükörplafonra szálló darvakat festettek, melyekkel a falon találkozhatunk ismét, dombormű formában. Megnyugtató a faragott bútorok mély tónusa, illetve az akváriumban úszkáló halak látványa. Ha egy fárasztó nap után beül az ember (nem az akváriumba), akkor kicsit kipihenheti magát, és az étkezés végén még el is mosogatnak helyette (akinek még nem tűnt föl: ezt a szolgáltatást minden étterem nyújtja). Általában menüt szoktunk rendelni, de mindenki kedvére válogathat az ezerféle ételből, még az európai konyha kedvelői is megtalálhatják az ínyükre valót. Mi a menüt azért tartjuk előnyösnek, mert jó kis keresztmetszetet ad a kínálatról. Legelső sorban méltatnám a levest: erős savanyú névre hallgat és valami rettentő jó. Az állaga kissé kocsonyás és lebeg benne mindenféle földi jó, csak éppen konkrétan nem tudom, hogy mik azok. A tetejére finomra vágott hagymát szórtak, mely üdítő halványzöld változatosság a szem számára az aranybarna leves közepén. Kis csészében tálalják és porcelán kanállal tudja magához venni az ember. Kellemes zsidbadás lesz úrrá rajta tarkótáján, és elkezd könnyezni. Ezen a ponton hívom fel mindenkinek a figyelmét, hogy vigyen magával

zsebkendőt sokat! Némi várakozás után érkezik az előétel: tavaszi tekercs, melyhez az utóbbi időben fokhagymás szójaszószt is adnak. Ha hosszában hasítom fel a tekercset és úgy locsolom meg, akkor jól átjárja a szósz és sötét gesztenyebarnára színezi. (A párom kifejlesztette a tekercs őszi változatát, melyhez nem kell más, csak kb. 2 négyzetméter vastag őszi avar és a kedves. E kettőt pedig meghengergetéssel hozzuk össze. Nagyon örültem neki.) Vagyázat, a szójaszószt

meglehetősen sós, nem is kell belőle sok egyébként sem. Mi ilyenkorra már jól szoktunk lakni, de még csak most jön a java: érkezik a főfogás. A két személyes menübe három féle húsétel tartozik, három különböző módon elkészítve, hozzá természetesen rizst adnak körítésül. Ajánlom mindenkinek a luxus menüt, mindössze 500 HUF-fal borsosabb a többinél és tartalmaz sertést kesudióval (ha jól emlékszem, sertés volt), valamint sült rákot édes-savanyú mártással. A menük egyébként átlagosan 3100 HUF-ba kerülnek két főre. Érdemes még megkóstolni a szárazra sült bélszíncsikokat is, de ez csak a három, vagy annál több fős menü tartalmazza. Sikerült már elég sokféle ételt megízlelnem és nekem eddig mindegyik tetszett. Desszertnek bundában sült banánt szolgálnak fel, melyet mézzel locsolnak meg. Többféle italból lehet választani, a kínai narancslére különösképpen felhívnam a figyelmeteket. Az i-re a pontot a vegyes gyümölcsbor teszi fel, melyet kis kupicából lehet elfogyasztani. Hogyan is mondta a debil Monsieur Suchard? Mesterhmű!

Webajánló

Ebben a számban a patológiát és radiológiát tanulóknak próbáltam olyan oldalakat kereseni ami segítheti a vizsgákra való felkészülést.

<http://www.webio.hu/pathpath/dia/index.php>

A SOTE patológiás segédanyaga makroszkópos és szövettani képek találhatók itt. Szervek és az elváltozások típusa szerint rendszerezve.

<http://xenia.sote.hu/hu/biosci/docs/pathophys/hematology/hu/>

A SOTE kórleltani intézetének haematológiai oktatási anyaga. Bár még nem tanulok kórtant, de szerintem jól használható.

<http://www-medlib.med.utah.edu/WebPath/webpath.html>

Ezt az oldalt feltétlenül nézzétek meg! Több ezer kép található rajta, anatómiával és patológiával kapcsolatban, kommentárral ellátva.

www.med.uiuc.edu/PathAtlas/titlePage.html

Hasolón az előzőekhez ez is egy nagyon jól felépített oldal, szövettani és makroszkópiás képekkel.

<http://www.uiowa.edu/~oprml/AtlasWIN/AtlasFrame.html>

Fogorvostanhallgatóknak ajánlom ezt az orális patológiával foglalkozó oldalt.

http://www.meddean.luc.edu/lumen/meded/medicine/pulmonar/cxr/atlas/cxratlas_f.htm

A mellkasi patológiás folyamatokról találhatóak röntgenfelvételek, jól rendszerezetten.

<http://rad.usuhs.mil/rad/iong/index.html>

Különböző képalkotó eljárásokkal készült képek találhatók az egész testről.

Előnye, hogy az eltérő eljárásokkal készült és a test egyes részeire vonatkozó képek csoportosítva vannak az egyes témaköröknél.

<http://cim.ucdavis.edu/classpages/2005/radiology.htm>

Különböző felvételek találhatóak itt, szintén rendszerezetten.

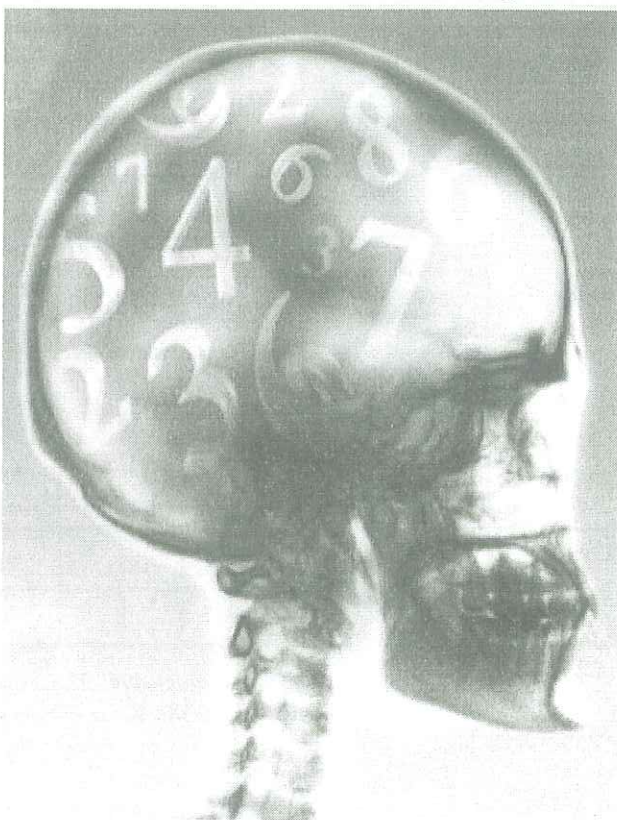
www.med.virginia.edu/med-ed/rad/abdtrauma/
Ezen az oldalon a hasúri szervek különböző patológiás állapotait lehet megfigyelni.

Aki pedig szeret keresgélni annak ajánlom a www.radiologyeducation.com címet ahol radiológiával kapcsolatos oktatási

anyagok linkjeit találjátok meg.

Lazításnak pedig a http://www.mondominishows.com/shows/happy_tree_friends/ oldalt ajánlom!

Ha valaki pedig játszani szeretne az látogassa meg a www.orisinal.com oldalt!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	G
19	20		21	22		23		24			25						26	
27					28		29			30				31	32	33		
34			35					36		37		38			39		40	
41		42		43		44			45	46	47			48				
49	50				51	52	53	54		55		56	57		58	59	60	
61	62			63		64					65	66		67		68		
69	70		71	72	73		74			75		76		77	78		79	
80				81		82		83	84	85	86	87	88		89	90		
91			92			93		94				95			96	97	98	
99	100			101	102							103		104				
105			106		107	108		109			110		111				112	
113				114	115	116		117		118		119				120	121	
122	123		124					125				126	127	128	129	130		131
132			133	134				135	136				137			138		
139					140			141		142	143	144	145	146	147	148		
149	150		151	152		153			154					155			156	
157				158		159		160				161			162			
163			164		165	166			167				168			169		
170		E		171	172				E	173	174		175					176

Sziasztok szorgos rejtvényfejtő medikusok, megint egy hónap elmúlt és egy újabb megfejtenivalóval kedveskedünk nektek. Ha elég erőt éreztek lábaitokban, miután megfejtettétek a rejtvényt, gyertek fel a szerkesztőségbe, dobjátok be a megfejtést, és talán megnyerhetitek a meglepetést. Kösz a kitartást a rejtvényhez:).

VÍZSZINTES

1.: A megfejtés első része; 19.: Mennyasszony; 21.: Amatőr Zenészek Összejövele! ; 23.: Néma léha; 24.: Vég nélkül szeretne valamit! ; 25.: Keres; 26.: Hiányos mely; 27.: Ütem; 28.: Nem lát! ; 29.: Az irodalom kezdete! ; 30.: Poshad; 33.: Magyar Vallási Felekezet;

34.: Kata fejvesztve; 35.: Fekete István kutyája; 37.: Lyukas dél; 38.: Ruha alapanyag; 39.: Teréz becézve; 41.: A számítógép képernyője bemerevedik; 44.: Régi sör; 45.: A bóling golyóval ezt teszik; 48.: Langsam (magy.); 49.: Ilyen eset is van; 54.: Redőny; 56.: Nincs kész a ruha! ; 58.: A rakéta csúcса; 59.: ...lógus; 61.: A méz teteje! ; 62.: Hosszú léc; 63.: A fel ellentéte; 64.: Gomba és ember is van ilyen; 65.: A kálium vegyjele; 66.: Földbe ázott robbanó szerkezet; 68.: Vízi élőlény; 69.: Felett ellentéte; 73.: Ezzel mosol fel; 75.: Lánctalpas hadi eszköz; 77.: Nem jó szívvel mutatja meg; 80.: Munka; 81.: Románia eleje! ; 82.: Labor (röv.); 84.: Nehézfém; 88.: Néma főka; 89.: Zöld, pici, puha növényke; 91.: Ezzel is fűthetsz; 93.: A forrásból ez lesz; 94.: A szobrokkal ezt teszik felállításuk első napján; 95.:

Rejtvény - fejtvény

Az abc 1, 15, 5, 22. betűje! ; 97.: Eszme, amit tanítanak; 99.: Majdnem arzén; 101.: A fluor vegyjele; 102.: Családi autó az NDK-ból; 103.: Lyukas kád! ; 104.: Hasonlít a körömhöz; 105.: Légi Radar Irányítás; 106.: A bab eleje; 107.: Végnélkül tény; 109.: Régi; 111.: A Dűne című film egyik uralkodó háza; 112.: A riport eleje; 113.: Ha vizket ezt teszed; 115.: Az elme kezdete; 116.: Compact disk visszafelé; 117.: Vámpír (ang.); 120.: Visszafelé is néma; 122.: A tükröben a fejedből ezt látod; 124.: Valaminek a folyadéka; 125.: Figyel; 127.: Long play (röv.); 129.: Élettelen figura; 131.: Az első földönkívüli, aki filmsztár lett; 132.: Gyermeteg történet; 134.: Vizelet kiválasztó szervünk; 136.: Ez van a karodban; 137.: Abdomen; 138.: Majdnem egy marék! ; 139.: Daru; 140 A malom eleje! ; 141.: H₂O; 143.: Az ételt ebben mérik; 147.: Az utas feje! ; 148.: Serpenyő (ang.); 149.: A mikroszkópban ez van; 153.: Lásd vízszintes 59-es; 154.: Őz is ezt a mesterséget űzte; 156.: Birkahang; 157.: Német bevásárlóközpont; 158.: Néma zúr; 159.: Az abc 1, 15. betűje; 160.: Bamba; 161.: Kevert ré! ; 162.: Szeged eleje! ; 163.: Csikos állat mégis ráléphetsz; 165.: Lásd vízszintes 115-ös; 166.: Imre becézve; 167.: Rabló; 169.: Kettő előtt van; 170.: Délelőtt angolul; 171.: A bór vegyjele; 172.: A feszültség mértékegysége; 174.: Yahoo eleje; 175.: Kicsi ételmaradvány.

FÜGGŐLEGES

1.: Az uralkodó gyakorolja; 2.: Névelő; 3.: Margarin; 4.: Térkép (ang.); 5.: Névelő; 6.: Fa; 7.: Vakcina; 8.: Ragyogás (ang.); 9.: Vendéglátó egység; 10.: Ász; 11.: Hosszú, éles tárgy; 12.: Hibáztat; 13.: A kalózok vodkája; 14.: Gondolat; 15.: A lakás ajtaja! ; 16.: Az étvágy kezdete; 17.: A középkorban ranggal rendelkező ember; 18.: Eszme; 20.: Hálózat v. szövődék (lat.); 22.: Állatkert (ang.); 31.: Tendo; 32.: A kálium vegyjele; 35.: Zenekar (ang.); 36.: Hatalom nélküli cár! ; 38.: Irodalmi műfaj; 39.: A Big

Brother-ből kiesett női versenyző; 40.: Lyukas rés; 42.: A megfejtés második része; 43.: A kapuban van a labda; 45.: A megfejtés harmadik része; 46.: Az unalom kezdete! ; 47.: Vörös és ravsasz állat; 48.: Néma léha! ; 50.: Hiányosan mar! ; 51.: A zebra első két csíkja! ; 52.: Elkapja; 53.: A sapka teteje! ; 54.: Fegyvertípus; 55.: ...-fut; 57.: Nyugat-dunántúli település; 59.: Kevert és hiányos pihe! ; 60.: A ramazuri kezdete; 67.: Ismert sportruházati márka; 69.: Angol délelőtt; 70.: A Csillagok Háborúja című film hercegnője; 71.: A Balaton is ez a természeti képződmény; 72.: Vicc; 73.: Rossz cselekedetre kényszerít; 74.: Magas C-vitamin tartalmú gyümölcs; 76.: A nitrogén vegyjele; 78.: Néma rém; 79.: Gazdasági hivatal; 83.: Csecsemő; 85.: A gitár őse; 86.: Nem itt ... ; 87.: Ez a Marci a fogaidra felüggyel; 88.: Hullám a szoknya alján; 90.: Ronda; 91.: Ezt kell ledönteni; 92.: Fonetikus "z"; 96.: Zabolátlan; 98.: Az aorta kezdete! ; 100.: Arra vége! ; 104.: Rák (ném.); 106.: Jobb mellett van; 107.: Púpos állat; 108.: Apa; 110.: Az ipar kezdete; 113.: VAd Mese; 114.: Újra; 117.: a vagyon eleje! ; 118.: Angol tehén hangja; 119.: Illatos Hátas! ; 120.: Névelő; 121.: Az élet kezdete; 123.: Az álom fázisa; 126.: Lemerült elem! 128.: A palack teteje; 130.: Csodálkozik; 131.: Erika beceneve; 133.: Majdnem fel! ; 124.: A lányom férje; 135.: Majdnem elromlik! ; 136.: A jód vegyjele; 140.: Kemény; 141.: Angolul hányni; 142.: Nyugat-dunántúli megyénk; 143.: Az ékszerek ebből is készülhetnek; 144.: Dobásra alkalmas, szűrő eszköz; 145.: Hiv+-ok gyógyszerkocktélja; 146.: A garat kezdete! ; 148.: A modellek teszik; 149.: Cool (magy.) 150.: Duracel; 151.: A cica feje; 152.: A varrónő teszi; 155.: Kettesben gyalogol; 156.: A kilo után következik; 162.: Nagy madár; 164.: Az RNS kezdete; 166.: Illatozó Orr; 168.: Ifjúsági Magazin; 169.: Az ellentéte; 173.: Megint a nitrogén vegyjele; 175.: A terem bejárata! .

HUMSIRC

oldal

SEBÉSZET ÉS LATHÁROK

A Confabula büszkén prezentálja kedves barátunk kissé rendhagyó beszámolóját braziliai nyári cseregyakorlatáról. Olvassátok átéléssel, jó szórakozást!

Dátum: Wed, 3 Jul 2002

"Belémbe vagyok, egy orvosis gyereknel aludtam. Most itt reggel fél 8 van, nálatok du. fél egy. Most ébredtem, este megy a busz Sao Luisba, addig elmegyünk krokodilt nézni. A város sokkal "trópusibb", mint gondoltam, éjszaka olyan volt a levegő, mint az akvárium-terráriumban lent. Az utak mellett mangófák és pálmák, a város a dzsungelből nőtt ki, tele van "parkokkal", de ezekben aligátorok, meg kismajmok rohangásznak."

Dátum: Thu, 4 Jul

"Megérkeztem Sao Luisba..."

Dátum: Fri, 5 Jul

"...A város nagyon furi. Mindig 35 fok van, gyakran esik, de az eső is meleg. A házakba nem kell fűtés. Mindegyik más színűre van festve, de a magas páratartalom miatt a vakolat nagyon hamar lemállik. Az emberek általában feketék."

"...ma találkozom a dokival először."

Dátum: Sat, 6 Jul

"...nagy gáz van, találkoztam a sebészekkel. Nagyon nem érdeklí őket a sebészettudásom. Megtudták, hogy magyar vagyok, erre elkezdtek ordítani hogy "puskasferenc", és látatlanba beraktak az egyetemi bajnokságba, sebészeti csapatba. Nagyon fogok égni, utoljára vagy két éve fociztam a Balcsin."

"...Elvittek kajálni, frankót ettem, csak azt nem tudom mit. Olyan gyümik vannak itt, amiket otthon nem is ismerünk, a kedvencem a cupuacu-dzsúz."

Dátum: Sun, 7 Jul

"Tudod, Maranhao állam, aminek a "fővárosa" Sao Luis, a legszegényebb állam Brazíliában, de mindenki csinál valamit, ha mást nem, a parkoló autók díszlámpáját(!) mossza. A körülményekhez képest nagyon vidám itt mindenki, és rendkívül barátságos. Az utcán

pezseg az élet, minden ablakból más zene szól - mondtam is hogy ezért nálunk két perc alatt kint lenne a yard, de nem értették."

"...Egyébként Belém röpké 900 km Sao Luistól, Rio meg pont 3000. Azt írtam hogy láttam kolibrit?"

"...lehet venni mindenfelé az utcán kókuszdiót, de nem olyat, mint otthon, hanem zöldet, frisset, tele kókusztejjel. Kb. fél liter van egyben, és kerül egy ötvenesbe. Imádom. Meg itt rengeteg dzsúz lehet inni, cupuacut, ascerolát, caját, papayát, maracuját, bacurit, tangerinát, guavát, ananászt, avokádót, carambolát, ezenkívül kiwit, banánt meg narancsot."

"Ma egyedül hazataláltam a piacról, pedig tök messze van és nem is raboltak ki útközben."

Dátum: Mon, 8 Jul 2002

"...ma reggel bementem a sebészetre, dokikám sehol, de lecsapott rám pár csóka, hogy akkor csináljunk valamit. Kb. 10 perc alatt végigrohantunk az osztályon (80 ágy), hogy tudniillik ezek itt a betegek operáció előtt meg után, de inkább gyérünk műteni..."

"...itt nem úgy kell elképzelni a sebészetet mint otthon, itt ez tényleg sebészet. Minden itt van egy osztályon. 8 műtő, ma a következők mentek egyszerre: Nyitott szívűtét, nyitott agyi aneurisma műtét, csipőprotézis, valami urológiai cucc, cholecystectomy, pancreasműtét."

"...minimális asszisztencia, volt, hogy a doki egyedül (!) volt a műtőben..."

"...tegnap valami "zomszédnak szülinapja volt, tiszta Harlem, kiültek az utcára kanapéstul, egy kocsiból ment a zene, és az egész környék ott fiesztázott...itt mindent általában fűszer nélkül csinálnak, rengeteg gyümölcsel. ...Mégkóstoltam az ő kajájukat, a farinját. Hát, se íze, se bűze, tisztára mint a fűrészpör, egyik csak, én nem kérek."

Dátum: Tue, 9 Jul 2002

"...a mai nap során tovább durvult a helyzet, a gyakszim kezd átmenni idegsebészet gyaksziba, mert ugyan a dokimmal ma sem találkoztam, de két idegsebész pofa felkarolt, és ma négy műtőhez mosakodtam be, mind a négy neurotomia volt, ami azt jelentette, hogy leprás betegek komprimálódott ulnaris, tib. post., és medianus idegeit

szabadítottuk fel... A dokik nagyon jó fejek, meghívtak kajálni holnapra, és hétvégén megyünk valami beachra lazulni.”

Dátum: Thu, 11 Jul

“...Kérdezted a kajálást, hát szóval itt főleg rizst, babot eszem, húst nagyon keveset. Rengeteg a gyümölcs is. Tejet nem lehet kapni, csak instant tej van, az meg valami rémálom.”

Dátum: Tue, 16 Jul

“Szombat hajnalban elindultunk, és mentünk kb. 300 km-t délnyugatra, majd leraktuk a kocsit. Dzsipet béreltünk, és irány a vadon. Egy Lençois Marahiensis (asszem így írják) nevű nemzeti park volt a cél, de itt egy ilyen park akkora mint Baranya megye. Az utat úgy képzeld el, hogy időnként a víz bejött a dzsip alján. Egyszer pedig tutajjal vittük át egy folyón! Az éjszakát függőágyban töltöttem.”

“Végighajóztunk egy őserdei folyón kb. 30 km-t,

e g é s z e n
addig, ahol
belefolyik az
óceánba. A
torkolatnál
pedig a
legszebb
tengerpart
várt, amit csak
képzeln
lehet. Fehér
homok,
pálmák, a
homokban
kiszórt
kagylók és
kókuszdiók,
és fehér tarajú
kék
hullámok.”

”Egyébként elég brutal a város, elég talán, ha annyit mondok, hogy itt havonta kb. 20 lött sebet látnak el az ambulancián. Otthon eddig egyet láttam. Állítólag itt nem divat verekedni, inkább lőnek. Viszont az utcán az átlagember nagyon kedves és barátságos.

Dátum: Sat, 20 Jul

“...reggel bementem a sebészetre, de a beteget az okos nővérek megetették, így aznapra nem volt operáció. Na, Sabbak dokival elmentem találkozni a bátyjával, hogy mutat valamit, és ismét elkezdődött az adventure. Kb. 110 km megtétele után betértünk az erdőbe. A bratýó mérnök, hidakat tervez fából, és ismer egy-két olyan helyet az erdőben, ahova nem jár hétköznapi “turista”. Elmentünk egy gyönyörű lagúnához, képzeld el: vörös vulkanikus kövek között rohanó gyors folyó, vízesés,

alatta zöld színű kristálytisza tavacsák, a víz alatt fatörzsek, köztük olyan halak, amiket akváriumba árulnak otthon, körülötte mindenhol a burjánzó zöld dzsungel, rikácsoló madarak, hatalmas lepkék, rovarok...”

Dátum: Sun, 21 Jul

“...minden éjjel háborút kell vívni a sok vérszívóval, minden reggel hipovolémiás sokkban ébredek.”

Dátum: Wed, 24 Jul

“Egyébként rájöttem, hogy errefelé jobb ha nem látják, hogy “turista” vagy, úgyhogy nem borotválkoztam két hete, leburnultam, és mióta sárga Ronaldós mezbe járkalok, a kutya sem jön oda “segíteni” vagy minden sz@rt rámsózni.”

Dátum: Thu, 25 Jul

“...dagály idején érkeztünk, és dzsippel nem tudtunk tovább menni, úgyhogy teljes felszereléssel gyalogoltam a mellig érő vízben, a hátizsákot a fejem felett tartva.

K ö z b e n
eleredt egy
amolyan igazi
egyenlítői
eső, meleg, de
k***a sok.
Na, mire
kikeveredtünk,
sz@rrá
áztam,
ragadtam a
sótól, és a
finom homok
mindenemet
befedte.

Dátum:

Mon, 29 Jul

“...kitört
rajtam a

Dengue-láz...”

Dátum: Tue, 30 Jul

“Megérkeztem Belémbe. Valamivel jobban vagyok, asszem lázam már nincs, kicsivel erősebbnek is érzem magam, csak a nyirok-csomóim hatalmasak, és fájnak. Bezabáltam tucupi-ból dzsambu körettel, (az egyik állat, a másik növény, többet nem tudok...), aztán este ittam egy rakás ascerola dzsúzt (egy ilyen piros boggyóban több C-vitamin van, mint 20 narancsban!)

Dátum: Wed, 31 Jul

“Remélem megismersz a reptéren, különös ismertetőjelem, hogy lajhárcsalád lóg a hátamon. :)”

-Vajda Márk-

Három írás

1. EGY FÉRFI

Ez a férfi emlékmű: a hiúságé. Egy show műsorban ül, élére vasalt egyéniségével. Azt gondolja: bármit megtehet; ami számára fontos, azt maga irányítja, a töb-

bi mit sem számít.

Különös, kicsit talán groteszk is, ahogy a képernyőn megjelenik. Minden mozdulatából erősen sugárzik az egoizmus. El sem tudom képzelni, mi módon tudták rábíni a szereplésre.

A téma bárgyú, kicsit talán nevetséges is. Mégis a néző sejt valamit: a levegőben a romlás szaga terjeng, és egészen közel tollukat fényesítik a dögkeselyűk. A kérdések azt próbálják kideríteni, elég-e egy kapcsolatban, ha a szerelmesek heti kétszer találkoznak; akkor is csak rövid időre. *Ez a férfi* igenlő választ ad, hiszen e szerint él párkapcsolatában.

A kérdést, melyet a műsorvezető nő a higgadt válasz hallatán feltesz, mondhatjuk: kézenfekvő.

- Nem fél attól, hogy a barátnője megcsalja?
- Egyáltalán nem. Lehet engem megcsalni? – válaszol a kérdésre kérdéssel *ez a férfi*.

Szólítják a barátnőjét. Tizenhét éves bakfis. Mellé ül, megfogja a barátja kezét, és csilingelő hangon közli: “Elegem van a kapcsolatunkból, szakítsunk! Különben is, már két hónapja mással is járok, akibe végtelenül

szerelmes vagyok, és akivel naponként találkozhatok.”

A közönség természetesen örjög. Hiszen mások magánügye oldódik fel vérükben, és kötődik meg a drogkötő receptorokon.

Ebben a pillanatban behívják a harmadik felet is. Ez a másik férfi büszkén vállalja az együtt töltött két hónapot. Elmondja, hogy tág értelemben ugyan, de közös társaságba járnak. És *ez a férfi* régi ismerőse. Láthatóan fél, így hát pimasz.

A közönséget eufórikus hangulat keríti hatalmába. Hazatértükben sem feledik, hogy a szemük előtt hullottak *sárba* az emberi lét tisztának vélt értékei. Közben persze viszik az üzenetet: “Lehet gyorsabban élni, nem kell az ördögtől sem félni. A város így mulat, jó a hangulat... mindenki táncol.”

2. EGY SZÖKŐKÚT ÚJ RUHÁJA

Magányosan sétálok a város utcáin. Egykedvűségem hátrahagyva fűrösztöm arcomat az áldott, vénasszonyok nyarának sugaraiban. Ezer gondolat viszi lábam erre-arra, mégis öröm lángja gyúl szívemben; mintha egy láthatatlan nagyítólelencse odafókuszálná a napsugarakat. Minden ember arcán látok egy morzsányi pajkosságot, melyben megcsillan az ősz színpompája, de valahol, itt egészen közel, a Mecsek rejtekében már szakállát rázza a tél.

Az egyik utca bejáratánál, elkerülhetetlen sokadalom. Vagy négy-öt kameraállvány, a közeli padokon újságírók és fotóriporterek. Ahogy közelebb érek, meglátok egy nyüzsgő, körben elhelyezkedő társaságot. Kezükben vödör, szivacs, esetenként mosókefe. Vak buzgalommal csutakolják a szökőkút köveit, melyen egy-egy falfirka, másutt az élet ejtett sebet.

Születés ez – érzem. S közben *szeretettel* gondolok azokra, akiknek van szeme a látásra, s kellő hitük: mely szerint apró részletekből áll össze az egész.

Ekkor azonban *megrendülök*: előttem – a

kamerák keresztútjében – öltönyös férfi, kezében nyeles kefével. Különös látványt nyújt, ahogy hajolni is alig bír, s csak tessék-lássék módon billegeti magát. Látszik – szíve fölött csillogó *pártjelvényével* egyetemben –, kevésbé érdekliz az öreg kút sorsa. Most, nagyjából két héttel a helyhatósági választások előtt, igazi kampányfogás a karitatív tevékenység...

Szomorúan, s immáron egykedvűen baktatok tovább. Mennyivel izgalmasabb lett volna, ha ez a maroknyi társaság (a páváktól mentesen), az éj leple alatt végzi el munkáját. S másnap, a meglepett emberek mindenféle koboldokat és manókat emlegettek volna, és hihettek volna újra a *tündérmesék* igazában...

Sic transit gloria mundi!

3. EGY NŐ

Ez a nő, úgy lép át a küszöb fölött, mintha bármelyik pillanatban harsonák zenghetnének fel érkeztenek tiszteletére. Mozdulata kicsit ünnepélyes, kicsit tétova; óvatos, nehogy kiszökkenjen az életritmusából. Alaposan körülnéz: tekintetében elfeledett királynék szeméinek parazsa gyúl. A szempár elárulja, hogy *irtózik* a mellette pusmogó emberektől, a szagoktól. Mozdulatait szemmel láthatóan szaporítja: szabadulni akar mihamarább, mint a rab, ki tudja, bezártsága immáron gyorsan elillan.

Beszédében mellőz minden barokkos cikornyasságot. Inkább csak tényeket közöl: hogy miért van itt, mit akar, és valójában már indulna is.

Ebben a pillanatban azonban kihúzza magát, mély lélegzetet vesz, és egészen tisztán, csilingelő hangon ezt mondja:

-Ez az életem: harminckilenc évnyi özvegység.

Ez a nő, kérkedő mártír. Harminckilenc évnyi özvegységét göggel kürtöli világgá, s közben keresztbe tett lábbal szemléli: kibent bontja nagy, fehér virágát a részvét.

-A gyermekemért vállaltam – mondja.

De olyan hangon, mint aki azt lesi: mekkora *jutalom* várja mindezért az út végén. Mert véget ér egyszer az út. (Ezzel minden prüdériája ellenére egyet ért.)

Eszembe jut egy törekeny, minden mozdulatában nemességet sugárzó Apáca, aki egészen mellékesen vállalja *sorsát*, és embert próbáló lemondásait; az élet ellenében.

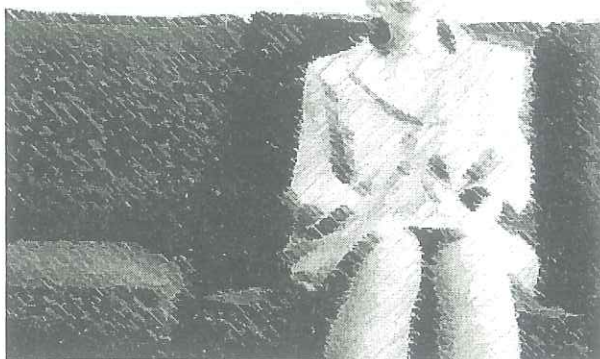
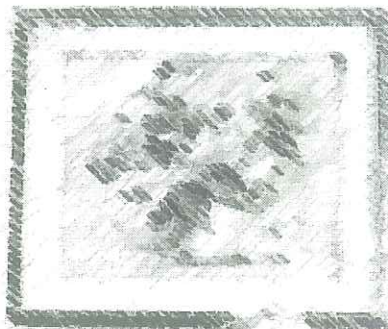
Halk, tiszta és csilingelő hangú; mint *ez a nő*.

És mégis, homlokegyenest más. Harmat ragyog így, virágos tavaszok ölén. Ő az, aki az elismerések- és a hálálkodások fogadása helyett, némán megtörli egy elesett ember gyöngyöző homlokát.

Vállald hát sorsod egészen mellékesen. S ha nem bírod, nyugodtan vállalj kevesebbet. Csak csendben, alig neszezve, csupán annyira, hogy a *szerepet* egy hosszú pillanatra fodrot vessen tükrén.

-vj-

j.vancsodi@freemail.hu

Holdbűbáj

Megfigyelted már, mennyire rányomja bélyegét az egész napodra, hogy éppen milyen hangulatban ébredsz?!

Gondoltad volna, hogy ezért a Hold a "felelős"? Mint megannyi másért is...

Amíg nem tapasztaltam meglepő dolgokat saját magam, én is kételkedve fogadtam a "hókusz - pókuszos hablatyot". Pedig akárhogy is nézzük, minden máshogy működik a természetben az eltérő holdállások esetén, beleértve a növényeket és az állati- illetve az emberi szervezetet is.

A holdfázisok ugyanolyan fontosak - sőt még intenzívebben érezhetők - , mint az állatövi jegyek. Ezekben az időszakokban a Hold növekszik vagy fogy, teljes kerektségében vakító fényel tündököl vagy csak karimáját mutatja felénk, szinte láthatatlanná válva az égbolton.

A fontos tudnivalók sora olyan hosszú, hogy jó pár számot teleírhatnék veled, ezért csak úgy random módon próbáltam elcsípni néhány (talán számotokra is hasznos) tudnivalót.

- Fogyó hold idején a lazító, görcsoldó, méregtelenítő masszázsek eredményesebbek, míg növekvő intervallumban az erősítés, és a regeneráció a fő.

- Megfigyelhetjük azt is, hogy a hajvágás eredménye fogyó stádiumban sűrű hajkorona lesz, míg ugyanez beavatkozás növekvő holdnál gyorsabb, egészségesebb növekedés tapasztalható.

- Nem fog benőni a körmünk, ha a növekvő hold szakaszára időzítjük a körömápolást.

- Újholdkor a legnagyobb a szervezet méregtelenítési készsége. Aki bőjtöt akar kezdeni, ezt a napot jelölje ki erre. A salak, a mérgek, a víz gyorsabban, fáradtság nélkül távoznak a szervezetből.

- A növekvő hold felépít, energiát raktároz. Ekkor a szervezet remekül hasznosítja az ételeket, hajlamosabbak vagyunk a hízásra... Soha ne kezdjünk el ilyenkor diétázni!

- A fogyásra legalkalmasabb időszak tehát a fogyó holdfázis. Többet izzadunk, kevésbé érezzük meg az energiavesztésedet.

- A telihold szárnyakat ad és bátorságot önt belénk! Gondolom már sokan érezték a holdtölte idején rájuk telepedő "most vagy soha" érzést...

- Újhold közeledtével egészen más a helyzet: óvatosság és féltékenység lesz úrrá rajtunk.

- Az üzleti életben sündörgőknek egy jó tanács: szerződéseket megszö-

vegezni vagy aláírni növekvő hold idején érdemesebb...

- Fogyó időszakban energiaigényes munkákat végezzünk.

(Ezek csupán a legalapvetőbb "természeti törvények" közül kerültek ki... idő és hely hiányában.)

Ha nem hiszed, próbáld ki! Az eredmények még a legkétkedőbbeket is elbizonytalanítják...

Tegyem hozzá még egyszer: ez nem boszorkányság!

Havinnal

MONOTON

Van egy lány. Egy olyan kétfele oszló, vagyis inkább az a furcsa-fajta. Nem mintha ütődött volna, csak gyakran beszél magában, és ami azt illeti, engem egyre jobban zavar.

Nehéz leírni, miért is beszél folyamatosan, de az biztos, hogy délelőttönként mély, délutánonként pedig magas hangon beszél. Valószínűleg a sok beszédől zörög a hangja, és ettől olyan hatást kelt az emberekben, mintha egy bekapcsolva felejtett, mozgásban lévő rádió lenne.

Reggel ha jön mindig azt mondja brummogva:

-Uram, a "Hosszú naplemente" című filmet legyen szíves! – mire én leveszem a polcra, odaadom, elkérem a három euro kölcsönzési díjat, és lesem, hogy ismét ugyanabban a szatyorban, ugyanolyan kenyeret visz magával. Ahogy mondják: a jó videotékás jó megfigyelő is egyben.

Délután pedig hasonlóképp cincog:

-Uram, visszahoztam a "Naplementét" és a "Hajnal hangjait kérném"! – erre visszateszem a filmet, leveszem a másikat, odaadom, kérem a pénzt és lesem, hogy ismét ugyanabban a szatyorban, ugyanolyan, csak barna kenyeret visz magával. Így megy ez kereken 204 napja. Bejön, brummogás, kazetta ki, lány ki, délután kazetta vissza, cincogás, lány el az ismert kenyérsétáltatással. Mindig a jobb kezével fogja meg a kazettatokat a felső kétharmadánál, bal kézzel fizet, a pult elejére teszi a fémpénzeket, felülre a kettést alulra az egyest. A pénz lerakásakor kettőt pislog, utána bal lábbal kilép hátra, megfordul, és három lépéssel távozik. Mielőtt az ajtón kilép köszön: -Viszontlátásra! – reggel persze dörmögve, délután vékony hangon. Kikészít.

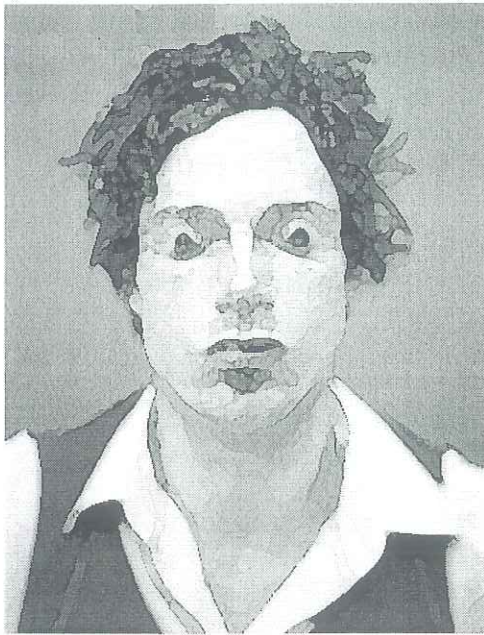
Ahogy mondják: a jó videotékás jó megfigyelő is egyben. Annak tartom magam. A lány ugyanaz, a ruha és az egész folyamat. Időjárás-független. Hangulatfüggetlen. Néha megpróbálnék beszélni hozzá

mindenfélét, de csak ugyanazt mondom. Megbabonáz.

Több mint kétszázszor tettük mind a ketten ugyanazt. Nem török meg, én is ugyanúgy bal kézzel nyújtom felé a kazettákat, miután fizetett, ránézek a kenyérre és mosolygok. Gyilkossá vált a játék és arról szól már az én esetemben, hogy melyikünk téveszt először.

Napok óta csak a biztonsági kamera által rögzített

kazettát nézem, centivel mérem az egyes mozdulatokat a képernyőn. Lisztet szórok finoman a földre, hogy távozása után megmérjem lépéseit. Az első lépése a küszöbtől 39,8 centiméterre van. Mindig. Fejből fújom. Reggelente alig várom, hogy beérjek, elrendezem a terepet, megnézem a tegnapi mozgássorozatot, lestopperelem, 1 perc 51 másodperc, délelőtt pedig 1 perc 20 másodperc. Pontos mint a gép. Elkapta a mókuserék, kényszeres és beteg. ÉN megfigyelem. A jó videotékás jó megfigyelő is egyben. Ez egy rossz és

végtelen folyamat. Néha azon kapom magam, hogy nem is figyelem, részemről is automatikus az egész, mint mikor a szeméhez nyúl az ember, ha viszket. Nem látomás, nem értem. Tegnap óta nem dolgozom a videotékában.

Eljött a barátom, elvitt magukhoz, bekapcsolt egy diktafont és egy brummogó hangot hallottam.

-Ez délelőtt. -mondta, majd tekert és lejátszott egy magas hangot. -Ez pedig délután –tette hozzá, mire én biccentettem, hogy tudom. Megmutatta a biztonsági kazettát is, és ismét láttam a megszokottakat. Ismét jeleztem, hogy örülök, hogy ő is észrevette az egészet. Leült mellém, kedvesen a szemembe nézett, majd sokkal szomorúbb arccal megmutatta a videót és a kazettát megint. A videotékás jó megfigyelő is egyben. Néha azonban van némi fáziskésése. Végre felismertem a saját hangom.

... vizsgaDŐszak

*Most kell szellemileg csúcsmódban lenned,
mert a ma kihívásaitól függ a jövőd.
Élvezd a szellemi erődet és fizikai kondíciódat,
amikor teljesítened kell.*

Orvosilag igazolt, hogy a **Pharmaton Vital** serkenti a szellemi aktivitást és a fizikai teljesítményt.

A **Pharmaton Vital** tartalmaz:

- Ginsenget
Növeli a sejtek oxigénfelvételét, így javítja a memóriát, fokozza a koncentrációképességet és a stressztűrést, egyszerre stimulálva szellemi és testi erőnket.
- Létfonosságú vitaminokat
Javítják a szervezet anyagcseréjét és működését
- Ásványi anyagokat és nyomelemeket
Támogatják az alapvető testi folyamatokat.

Pharmaton Vital
csúcsmódba hoz

Napi egy kapszula.

A kockázatokról és mellékhatásokról olvassa el a betegtájékoztatót vagy kérdezze meg kezelőorvosát, gyógyszerészét!